

ANILARDA GEZİNTİ

İZZET ÇETİN

ÖNSÖZ GİBİ

Bugüne kadar olan yaşantımı kapalı bir kutu gibi içimde taşıdım geldim .

Şimdi bu kutuyu açıp baştan sonra kadar sizlerle ; yani okurlarımla paylaşmak istiyorum.

Sizler benim yaşantımı okuyarak ; arkadaşım olacaksınız. Bende yetmiş yıllık yaşantımı sizlere dilimin döndüğü kadar anlatmaya çalışacağım.

Haydi buyurun:

Bebekliğim

Güzel bir bebekliğim varmış öyle derlerdi. Çocukluğumu iyi hatırlarım. Ne zaman aynaya baksam , kendimi hep çirkin bulurdum. Kendi kendime üzüldüm fakat sonra unuturdum. Bebekliğimde köyümüze çiçek hastalığı gelmiş, bu hastalıktan üç çocuk ölmüş , ben dahil dört çocukta kıran artığı olarak kalmışız her halde. Yaşayanların biri kız, üçü erkek bizlere de mührünü vurup gitmiş. Burnumuzun ve çenemizin üzeri engebeli arazi gibi potur satırdır (halkın değişti ile çopurlar var) . çocukluğumda biri ile kavga etsem yada biraz tartışsam çopurluğum hemen başıma kakılır ve bana hakaret olarak yansıtırdı. Bir arada 5-6 yaşlarında iken (ç harfini d olarak çıkarmaya başladım) . Çembere dember , çoraba dorap derdim yinede olmazdı d'li söyledim. Bu kez de adım çopur İzzetten Tat İzzete çıktı.

1943 yılında 2. Dünya savaşının ortasında doğmuşum babam askere giderken annem bana hamileymiş. Babam izinde gelmeden Trakya da 4 yıla yakın askerlik yapmış dolayısı ile babamın askerden geleceğini hatırlar gibiyim birde ben 1 yaşımdayken ablamla arkadaşı beşikten düşürmüş sağ kol dirseğim çıkmış annem yalnız olduğu için çıkıkçıya yada doktora götürmemiş kolum öylece eğri kaynamış. Annem ağlarmış bu çonuk yarın karnını nasıl doyuracak nasıl çalışacak diye babannem de balta – kürek tutamazsa çobanlık yapar diye annemi teselliye çalıştırmış.

Çocukluğum

Çocukluğumdaki en ilginç anılardan biride her çocuk gibi şekeri çok seviyor oluşum dur.

Kış günleri köyde herkesin eli boş , iş yok her öğle namazının sonunda bir aile geçmişine mevlüt okuttururdu. Babamın adıda mevlüttü ondan mı ne mevlütleri çok severdim. Aslında mevlütleri değilde şekeri çok severdim her öğlen evden gizlice kaçır camiye giderdim. Bakarım ki yarım torba bazende bir bütün torba şeker olurdu. Namaz biter mangalda güzel kokulu tütsü yakılır imam başlar mevlütü okumaya cemaat huşuğ içinde dinlerdi. Bu arada ben sıkılmaya başlarım çişim gelir dışarı çıkarım caminin arka tarafında bir duvar dibine çişimi yapıp gelirim yine eski yerime otururum.yanımdakilerden kimi bana göz kırpar nereye gittin geldin sıkılıyor musun der gibi onlara da tebessümle karşılık veririm . hoca mevlütü uzattıkça uzatır araya ilahiler sokak Kuran surelerini sokar benim gözümün önünden beyaz üzerinde sarı çizgili kimi başparmağın yarısı kadar kimi başparmakla işaret parmağının oluşturduğu halka kadar olurdu. O yumuşacık akide şekerleri gelir gelir geçer gözümün önünden bir daha çişim gelir dışarı çıkar dönerim mevlüt bitmez öğle yemeğini yediler mi ki

diye evi düşünürüm . birde ne duyayım imam “ çok alametler belirdi gelmedi diyor” sevinirim çünkü o beyitin sonlara doğru söylendiğini biliyorum. Sonra melekler sırtını sıvazlar hemen Amine anamızın Hz. Muhammedi doğar . topluca ayağa kalkılır salavat getirilir, tekrar oturulur az sonrada dua yapılır mevlütü okutanın camide buluna tüm insanların ölmüşlerinin ruhuna gönderilir. ‘ İllail Fatiha der imam herkes Fatiha suresini içinden okur elini yüzüne çalar mevlüt biter. Herkes ayağa kalkar kapıya yönelir.

Şeker dağıtıcı çoktan almıştır çıkış kapısının önündeki yerini şeker torbası ile önündeki bohçası ile başlamış bile her geçene koçam koçam vermeye herkes adım adım ilerliyor sıra bana geldi şeker dağıtıcı yinemi geldin sen derdi .bende tabî ki gelirim ben mevlütü seviyorum şekeri seviyorum senide seviyorum dedim . bana bir avuç fazla verirdi yüzümü okşardı sevinerek eve gelirdim şekerlerin yarısını da yolda yerdim . evde bana yinemi mevlüte gittin diye kızalrardı. Umurumda değildi kızmaları bir artım daha vardı şeker toplamak için ablam ve ablamın kız arkadaşlarından tekerlemeler ilahi ve maniler öğrenmiştim. Onları söylüyordum ağbeyler amcalarda bana ikişer üçer ceplerindeki mevlüt şekerlerinden veriyorlardı. Bazıları aklımda kalmış söyleyeyim :

Bekir Bekir beyim var,

Şu derede neyim var,

Uzun uzun çamım var,

Kısa kısa mumum var vs.

Birde :

“ Eğrice kiraz dalı,

Dibinde yeşil halı,

Ya Muhammed Ya Ali ,

Sen göster doğru yolu . ” diye bunları söylüyordum . onların cebindeki şekerler bana geliyordu bende bol bol yiyordum yaşayıp gidiyordum . Öğle mutluyum ki kendi dünyamda gülüp oynuyordum neşe içinde geçiyordum . tüm zamanlarım fazla güldüğüm içinde annem oğlumun aklında bozuklukmu var deli mi ki diye süphelenip üzülüyormuş.

Sonra beni camiye göndermediler. Orada burada lafım ediliyormuş diye bizimkilerde utanmış arlanmış canları sıkılmış söylentilere.

Beni odadaki testiliğin tahtasına bağladılar: dışarı çıkmasın diye. Testilikte testi konuları testi: tuğla toprağından çanak ve çömleklerle birlikte yapılan 8 lt su kabı çeşmelerden su taşımak için kullanılan kuplu kap. Odaya da bir testi su konur susayan o testiden maşrapaya suyunu doldurup içerdi. Duvarın için oyularak yapılmış her oda da da testilik olurdu .

Testinin eğik durup rahat girip çıkması içinde önüne oval bi tahta çakılırdı. İşte beni dışarıya çıkmasın diye testiliğin tahtasına kendir ip ile bağlardı. Biraz ağladım sonrada minderin üztüne kıvrılıp yattım . orada uyuya kalırdım hepsini de bir bir hatırlıyorum şimdi , içim burkuluyor o günlerime. Öyle böyle derken 5-6 yaş arası oldum bazen köy önündeki ormanlarda danalarımızı otlatıyorum bazı günlerde arkadaşım Ahmet ile köye yakın yerlerde kuzu güdüyorduk e-en az 10 tane kuzumuz olurdu

kimi simsiyah kimi kar gibi ak kimi mor öyle çok severdimki onları hoplaya zıplaya içimde oynuyorlardı sanki.

Uzaklara gitmeye korkardık illa karşımızda köyümüz gözükecek birde ufuğun olduğu yerde dünya bitiyor sanırdım . bir gün bi abiye sordum dünya biter mi hiç biz gittikçe o son gibi gözüken yerlerde ileri ileri gider dedi. Konuşurlarken duyardım başka milletler var düşmanlar var ve gavurlar var diye söylerlerdi. Sonra kendi kendime düşündüm demek ki onlarda o gözükmeyen yerin arkasında yaşıyorlar diye düşündüm. İlbaharı çok severdim bir çok kuzumuz olurdu ineğimiz doğururdu kedimiz en az 5 tane yavru vardı. Bir çocukta annem doğurur du , eşeğimi kunnardı. Sıpasına kiri derdik kirinin kulaklar dik dursun diye iğne ile dikerek birbirine çatardı. Bacaklarını da dizkapaklarının altında bir birine yaklaştırarak bacaklarını sarılıp ağlardı. Bacakların çarpık olmaması için yılalrdır hep anımsarım bunları her yılın o güzel ilk baharında köyümüze birde sünnetçiler gelirdi tam ekibi ile beraber ; sazcısı , davulcusu , zurnacısı birde köpekleri olurdu ekip başı abdalın Hüseyin diye biri idi adamın eli çok uzdu. Düğünlerde de yine aynı ekip gelirdi Hüseyin çokta güzel saz çalardı. Üç yıl sonra yine köye sünnete gelmişler 6 tane çocuğu sünnet ettiler eniştemler de yemek yiyorlardı Hüseyin dedi ki Allah’da bizi rızıkımızı sizin çocukların çükünün başından yaratmış. Dedi mevlüt eniştemde güldü. Doğru diyorsun hüzeyin efendi dedi güldü. Her ilk bahar sünnet için köyleri gezerlerdi yıl 1948 güzel bir ilk bahar sabahı akraban ve arkadaşım yaşıtım Ahmet Uçar ile oynuyoruz. Ahmet babannemin ilk kocasından torunu bende sonraki kocasından torunuyum Ahmet ile sokakta oynuyorduk birden davul zurna sesleri duyduk . baktık ki sünnetçiler geldi evde yalnız babannem var herkes tarlada Ahmet le bana hayali sizi sünnet ettirecem dedi ağladık kaçtık ama kurtulamadık , öylece sünnet olduk Abdalın Hüseyin yaman bir adamdı. Çocukluğumuzda kış ayları adam boyu kar yağardı ilkbahar aylarında da her gün yağmur yağardı çaylarda da ırmak gibi sel giderdi. Bozkırın ortasında her taraf ilk baharın ılık havası yeşile bürünürdü. İlbaharın ılık havası güzel kokusu o çayırlar çimenler uçuşan kelebekler ağaçlarda açan çiçekler öyle hoşuma giderdi ki o duyguarı ifade etmem çok zor. Öztürk Ahmet Uçar Ahmet ve ben üçümüz dağın göğsüne kepezin döşüne nevrüz toplamaya giderdik. Nisan ayı içerisinde bahsettiğim yerler de de öyle çok olurdu ki onlar kokuları bir türlü güzel kendileri bin türlü güzel. Kenarları renk renk abrulanmış . her nevrüzün güzelliği beni ayrıca mutlu eder içimi coştururdu. İnsan bakmaya kıyamazdı onlara yer yüzünün en güzel yarattığıydı benim gözümde tüm o nevrüzlar. Sevinçten uçardık onları bulut topladıkça . hiç birisini de koparmaya kıyamazdık aslında ama yinede soğaniyla çıkarırdık topraktan köye götürüp ona buna gösterip sevincimizi paylaşmak için yada yaşitlarımıza kendimizi gösterip övünmek içindi beklide.

Sonra da 5-6 yaş derken 7 yaşına girdik köyümüzde küçük bir vardı. Üçüncü sınıfa kadar okuyanlara eğitimci sahadetname denilen bir belge verilirdi . biz buna okur yazarlık okula gitmişlik belgesi diyelim. Yıl 1950 bir sonbahar günü beni de bu okula götürüp bıraktılar eğitimci Mehmet Öztürk çok başarılı bir eğitimciydi. Bizimde yakın akrabamızdı. Babamla aynı yaşlardı hem de akrabaları. Bu yüzden okula çok rahat ve isteyerek gidiyordum . birinci yıl okumayı biraz öğrendik ikinci yılımdı olmadı yaz tatilinde öğretmenimiz hastalandı Ankara’ ya doktora gitti . ameliyat etmişler bir gün sonrada ölmüş cenazesi de getirilemedi orada kaldı. Arkadaşım Ahmet Öztürk ün babasıydı. Babasının ölümüne Ahmet ağladıkça bende onunla ağladım . köyümüzün okuluna üç yıl eğitimci de öğretmende verilmedi. 1954 te köyümüze genç bir öğretmen geldi okul açıldı tüm yaşitlarım kayıt oldu okula başladı beni babam bütün işler bittikten sonra kasım ayının ikisinde okula başlattı. Onun için okuldan en son numara benim ki idi o numaramda 58 dir. 3 yıl okudum girdim 15 yaşına , kıllarım çıktı ilk okul 3. Sınıfta sakal tıraşına başladım . çok başarılı ilk okul öğretmenleriz vardı 1. Sınıf ve 2. Sınıfın ortalarına kadar Nevşehirli Lütfi Yiğitaslan okuttu ondan sonrada Galip Aslan öğretmenimiz

geldi. Rahmetli oldu nur içinde yatsın . 3. Sınıfı tamamladım 4. Sınıf okuyacaktım son güz oldu okullar açıldı günlerden pazartesi idi babam oğlum buraya gel dedi vardım önüne durdum buyur baba dedim ambardan 4 ölçek tohumluk buğdayı koy çuvala akşama kadar onu yollukoyakın tepeye ek gel tohumuda düzgün saç ha dedi . Baba, bugün okul açılıyor okula gidecektim ; okul filan yok bundan sonra okul yok okula gitmeyeceksin 14 yaşın üstüne devam mecburiyeti yokmuş öğretmen öyle söylemiş. Ama ben okumak istiyorum benim yaşitlarımın babaları gönderiyor , sen gitmeyeceksin diyorum bana karşımı geleceksin . git hemen ahırdan öküzleri eşeği çıkar doğru tarlaya dedi. Orada dona kaldım dünyam yıkıldı ağlamaklı oldum suratım asıldı fakat zorunluydum babamın buyruklarını yerine getirmeye istemeye istemeye tohum ekmeye gittim . kar yağana kadar 15 dönüm tarlaya tohum ekim böylece de okuldan oldum .

Babam beni okuldan çıkardı ama içimdeki okuma hevesini çıkaramadı . ben 4. Ve 5. Sınıfın ders kitaplarını aldım onları okuyarak öğrenmeye çalıştım . köyümüzdeki arkadaşların mezun olacağı yıl ilk okulu dışarıdan bitirmek için Nevşehir Milli Eğitim Müdürlüğü'ne baş vurdum . Milli Eğitim Müdürlüğü de cumhuriyet ilk okuluna gönderdi. Okul müdürü bana sınav günümü söyledi. 3 öğretmenenden oluşan bir kurul bizleri yazılı ve sözlü olarak sınav yaptılar bende böylece köyümdeki arkadaşlarla aynı zamanda diplomamı aldım. Fakat o sene 17 yaşına girmiştım köyümüzdeki arkadaşların babaları Nevşehir muhtelif Gayile Ortaokuluna kayıt yaptırıyorlardı. Bende gittim bana senin yaşın büyük kayıt edemeyiz yaşını mahkeme kararıyla küçültürürsen ancak o zamna kayıt olursun dediler. Mahkemeye de babamın başvurması gerekiyor oda okumamı istemiyor . bu yüzden yaş küçültme işine yanaşmıyor. Öyümüzün öğretmeni Galip Aslana söyledim nur içinde yatsın babamla konuşup babamı razı etti. Öğretmeninle babam birlikte gittiler yaşımın küçültülmesi için dava açıldı eylül eyi girdi okullarda kayıt yapılıyor biz mahkemeye çağırılmadık yaşım küçülmedi meğer babam davayı geriye çekmiş ama ben bilmiyordum . birgün harmanda çalışırken henüz babam kaniyla tarladan sap getirmekten dönmemişti ben anneme söyleyip nevhşehire bu işleri araştırmaya gittim . teyzemin oğlu ilköğretim müfettişi İsmail Eraslanı buldum durumu ona anlattım birlikte adliyeye gittik İsmail abi yargıçla tanışıyormuş , yargıç boşver eski dosyayı bugün yeniden başvurun yanında ikitane tanık getirin küçültelim dedi. Bu kez İsmail abi kimliğimi çıkarırken arasında diplomamı gördü bu diploma dışarıdan alınmış bu diploma ile seni orta okula kayıt yapmazlar ben burada bekleyim git okul idaresine sor gel zaten yargıç yaşını küçülmek için söz verdi dedi. Ben oradan ortaokula gittim müdür yardımcısı gelen çocukları kayıt yapıyordu ,yanına iyice yaklaştım diplomayı elime aldım müdür yardımcısının göreceği şekilde tutarak hocam benim yaşım küçülecek bu diploma ile benide kayıt edermisiniz dedim . dışarıdan diploma ile kayıt yapamayız dedi. 11-12 yaşındaki çocuklar kayıt oluyordu ben 17 yaşındaydım bana döndü şu çocuklar lamı okuyacaksın , kocaman saçlı sakallı herif olmuşsun dedi. Bende ne varmış büyüğüm diye iki sandalyede mi oturacağım sanki onların oturacağıda bir sandalye benim oturacağımda bir sandalye dedim . bilim beşikte başlar mezara kadar sürer diyor peygamberimiz neden beni engelliyorsunuz dedim . kayıt etmiyorum işte ne konuşup duruyorsun ilkokul diplomasını nasıl dışarıdan aldın ise ortaokul diplomasını da dışarıdan sınavlara girer alırsın dedi. Bende oh ne güzel ilkokulu kendim okuyayım orta okulu kendim okuyayım devlet bu okulu niye açmış size niye maaş veriyor o zaman bütün öğrencileri çıkartıp okulu kapatın herkes kendisi okusun . sizde senede birkez toplanıp sınav yapın dedim kolumdan tutup beni dışarı attılar. İsmail abinin yanına döndüm olanları anlattım ben sana demiştım dedi o günü anlatamam üzüntüden baygınlık geçireceğim neredeyse. Ogün teyzemlerde kaldım ertesi sabah köye vardım . babam annemle kavga etmiş bu oğlana sen yüz veriyorsun diye babam beni harmanda görünce elinde meşesi (sopayı) bana fırlattı ben yana çekilerek sopanın bana değmesinden kendimi kurtardım . senin gibi

evladım yok bana dedi bende istediğiniz oldu zaten okula almıyorlar diyerek harmanın bir kenarında sapanla dövenin altındaki sapları aktarmaya başladım annemde oğlum : böyle yapıyorsun benide sıkıntıya sokuyorsun dedi. Oda üzöldü bende üzöldüm bu çözülemeyen sorunlardan dolayı .

Köy Yaşantımız

Bir çift öküzümüz ile 200 dönüm tarlamız vardı . tarlalarımızın her biri 40-50 dönüm büyüklüğünde idi . yarısı ekim olur (buğday arpa çavdar vs) öbür yarısı da nadasa bırakılırdı. Nadasa bırakılan tarlalar ilk baharda pullukla bir çift öküz ile sürölürdü mayıs ve haziran ayı arasında ikinci defa pullukla sürölürdü bu ikinci sürmeye ikileme denirdi. Eylül sonu ve kasım ayı başına kadar da o 100 dönüm tarlaya tohum ekilirdi.

Bu yüz dönüm ekin her yıl tırpan ve orak ile biçilirdi. Bir buçuk ay biçim işi sürerdi. Birbuçuk ayda harman işi sürerdi. Tarlalarımız köyümüze 5-6 km kadar uzaktaydı kanıcı gece saat ikide kanı ile igder ancak sabah 8 de harmana bir kağnı sapı getire bilirdi. Ondan sonra ikitane döven koşulup sapın üzerinde akşama kadar dönülecek. Dövenin altındaki çakmak taşları saporlı kesip samana çevirecek sonra tam kıvama gelince de konik biçimde tınaz yapılip sonra rüzgar estikçe yabalarla havaya atarak savrulacak . samanlar rüzgar yönünde ileriye doğru uçacak tahıllar daha ağır olduğu için atıldığı yerde yere düşecek , samanla tahıl ayrılmış olacak. Çifçilik gerçekten akıl almaz zor bi işti deliye post kılı saydırmak diye bir atasözü vardır olmayacak zor işleri anlatan. O günkü çifçilikte bu söze tıpa tıp uyuyordu kaldırılan üründe hayvanların beslenmesine ailenin ununa ekmeğine anca yeterdi. Şairin dediğı gibi

Güneş tepemi yakar,

Toprak ayaklarımı

Sabana koşsam bile

Kızlarımla karımı

Buğdayını eller yer

Bana kalır samanı .

Yaz günleri ikileme sürerken ekin biçerken tarlalarda yatardık ama yatak yoktu toprağı yumuşatarak düzeltip üzerine yatardık. Üzerimize de basit bi yorgan örterdik o kadar. Çünkü köye gidip gelmeye de her gün iki saat zaman kaybı olurdu üstüne de yol yorgunluğu. Onun için herkes tarlasında açıkta yatardı. Yer döşek olurdu altımızda : gökte yorgan olurdu üstümüzde sürer giderdik. 1,5 ay her yıl böyle...

Birde köyden tarlaya hergün eşek ilke su ve azık (yiyecek) getiren büyükçe bir çocuk olurdu.

Beklide bu zorluklardan dolayı okumayı çok istiyordum . başarılı bilgili bir insan olmayı ; kendime , aileme , çevreme daha faydalı bir insan olmak istiyordum .

Bu ilkel çifçiliğide aklım kabul etmiyordu . 1,5 hiç köye gelmeden , hiç banyo yapmadan hep tarlada yatılır mı. Biz yatıyorduk herkes de bizim gibi idi. Beklide bundan dolayı kabulleniliyordu. Ter ve tozla vücudumuz çamurla sıvanmış gibi olurdu.

2- 1963 yılında 5 ortak bir traktör almıştık. Traktör işlerimizi biraz kolaylaştırmıştı. Yine 1963 yılında köye biçer döver getirmiştım ekinimizin yarısını makinaya işletmiştık bizi gören herkes de işletti. Böylece köyümüz biçer dövère alıştı.

Bütün tahsilim süresince yaz günleri babamlarla birlikte aynı şekilde çalışıyordum . hatta öğretmenliğimin ilk dört yılında da aynı çalıştım .

1963 lerde tarlada yatarken ayın yatarken ayın ışığında tarlada bir şiir yazmıştım . bu şiiri oyun adlı şiir kitabımdan Behçet Kemal Çağlar ist. Radyosunda ‘adım adım Anadolu ‘ programında okumuştı.

Tarlada Gece

Alabildiğine sessiz her taraf

Korkuyorum geceden

Kim yok yanı başımda

Dağlar taşlar uyudu

Karardı bütün çevrem

Bir çoban ışığı takıldı gözüme

Ta karşıdaki dağlarda

Sonunda oda söndü

Yıldızları seyretmeye başladım gökyüzünün

İrili ufaklı yanıp yanıp sönüyordu

Bir yıldız kaydı geçti tepemden

Saman yoluna ilişti gözüm

Biz küçükken ninelerimiz söylerdi

Aynı masal seyrediyordum gözkyüzünde

O kadın saman çalmış

Çuvalı delikmiş yine

Acalesinden olacak

Dökmüş gitmiş gökyüzüne

Orak işi bitti harman işi bitti son güz geldi akranlarım orta okula başladı ben öylece kaldım . patates sökmeye başlandı o da belli başlı bi işti. 15-20 gün sürerdi 10 tona yakın patates kaldırırdık. Hep kıraç ekilirdi. Dönümünden 500 kg yakın patates alınırdı. Henüz yer altı suları bilinmiyordu sonrada 30 ile

250 m arası elektrikle su çıkartılıp yağmurlama yapılmaya başlandı. Patates tarlaları bol su bol gübre ile dönümünden 10 ton patates alınmaya başlandı. Nevşehir topraklarına 60 yıldır patates ekile ekile toprak hastalandı . fenni gübreler , ot , ilaçlar, böcek ilaçları, toprakları hastalandırdı. Patateslerin altlarında çürümeler oluştu. Tarım il müdürlüğü hastalık çıkan tarlalarda ekim yapılmasını yasakladı böyle patates üreten bu köyler geçim sıkıntısı yaşamaya başladı. Bilinçsizce yapılan tarımın acı faturasını yeni kuşaklar ödemektedir.

İkinci Aşama

Yıl 1959 orak harman patates sökümü derken ekim ayı girdi. Bir çift öküzle her gün üç dekar tohum ekiyordum orta okula gidememek benim içimi, kemiriyordu yeni çözümler arıyordum.

Köyümüzdeki birleştirilmiş 5 sınıflı ilk okula yeni genç bir öğretmen atanmıştı kendisini hiç görmemiştım adı Kudret Sener'miş dediler ben hergün sabahları öküzleri alıp tarlaya gidiyorum akşam yakınına kadar tohum ekiyordum . Güneş batarken köye dönüyordum yeni gelen öğretmenle görüşüp olurumu mu anlatmak istiyordum. Beni diplomam dışarıdan diye ortaokula almadılar ya , köyümüzdeki okulun 5. Sınıfına kayıt olup bir diplomada içerden almak istiyordum fakat öğretmenle görüşmeye zaman bulamıyordum .

Birgün akşam yemeğini yedim evden gizlice çıktım öğretmenin evine gittim kapıyı çaldım genç 25 yaşlarında bir öğretmen kapıyı açtı buyurun dedi . hocam size bir şeyler sormak istiyorum adım İzzet Çetin derken içeri buyur etti. Kendisine olanları anlattım arkadaşlarım orta okula gidiyor ben gidemedim yaşıma büyük dediler diplomam dışardan dediler ve beni ortaokula almadılar ne olursunuz beni 5. Sınıfa kayıt edin bir diplomada içerden alayım dedim. Öğretmen güldü diploma üstüne diploma verilmez ben yarın nevehire gideyim konuyu bir araştırayım dedi. Teşekkür ederek iyi geceler deyip ayrıldım. Evegeldim yerime yatıp uyudum , sabah kalktım kahvaltı yaptım öküzleri eşeği ahırdan çıkarttım heybeyi tohumluk buğdayı eşeğe yükledim. Tarlanın yolunu tuttum köyden tarlanın uzaklığı en az 1 saat vardı tarlaya varır varmaz hemen öküzleri pulluğa koştum ekeceğim yerin buğday tohumunu saçtım pullukla sürmeye başladım. Öğleyn kendime yarım saatlik yemek molası verdim sonra devam ettim güneş batmadan tohum saçtığım alanı sürüp bitirdim . ama oğün heyecenadan meraktan akşamı zor yaptım .

Köye geldim hayvanları takalarına bağladım samanlarını yemlerini verdim elimi yüzümü yıkayıp sofraya oturdum , yemeğimi yedikten sonra babama ben dışarı çıkıyorum arkadaşlarla buluşacağım deyip evden dışarı çıktım. Ve doğru öğretmenin evine gittim kapıyı çaldım Kudret öğretmen kapıyı açtı tebessüm ederek bana hoş geldin gözünü aydın dedi hemen güzel bir şeyler olduğunu hissettim bana olanları anlattı ben diploması dışarıdan olan öğrenciyi kayıt ettirmeye geldim okullar açılalı 1 ay oldu kayıt günleri kapandı olmaz diyorlar peki bu öğrenci size geldiğinde neden kayıt etmediniz diye soruyor hayır bize böyle biri gelmediyorlar oradan milli Eğitim Müdürlüğüne gidip durumu anlatıyor

Milli Eğitim Müdürü Nar kasabasına yeni ortaokul açılacak büyük bir kahvehaneyi değiştirerek okula çevirdiler yeni kayıtlar yapılıyor. Kasımın ilk haftasına okul açılabilir bu öğrenciyi oraya kayıt ettir, kayıt yapan görevliyede bir not yazayım kayıt yapsın diyor. Kudret Senelmiş öğretmenim oradan bisikleti ile Nar kasabasına gidiyor .

Oradaki kayıt yapan öğretmene varıyor durumu anlatıyor yarın gelsin kayıt edeyim diyor. Kimliğini diplomasını 6 tane fotoğraf getirsin birde veli kağıdı veriyorlar . bunları anlattı bana kudret öğretmenim sevinçten uçacak gibi aklımı yitirecek gibi oluyordum sonra dedim ki hocam bunlar çok güzelde babam okumamı istemiyor yarın sabah bize gelip babamla birde siz konuşsanız tamam yarın sabah geleceğim dedi

o sabah kalktık kahvaltıyı yaptık babama dedim ki bak herkes orta okula gidiyor ama sen beni öndermedin. Aldırmı da göndereceğim alsalar gönderecek miydin sanki deyince tabi gönderirdim dedi o zaman Nar kasabasına ortaokul açılıyormuş kayıtlar yapılıyormuş kasım ayı ortalarında açılacaktı oraya gönder dedim . nerden öğrendin bunları hergün çifte gidiyorsun bunları nereden duydun dedi bende yeni gelen öğretmen söyledi dedim ben öğretmenin yüzünü görmedim sen hergün tarlaya çift sürmeye gidiyorsun nerede nasıl gördün akşam dışarı çıkınca öğretmenin evine gidip konuşuyordum. Başladı öğretmene kızmaya benim başıma belamı gelmiş diye o sırada da öğretmen geldi öğretmen bak babacığım bunu ortaokula gönderelim çok hevesli bu okur dedi babamda ilkokulu tam okumadı ki ilkokul 3. Sınıftan ayırdım okuyamaz dedi. Bende dedim ki bir sene gideyim sınıfta kalırsam eğer , söz veriyorum geriye döneceğim dedim .

sağolsun kudret öğretmende aklına yatacak şekilde oradan buradan epeyce konuştu sonunda babamı razı etti.

O arada 5 günlükte tarlada tohum ekme işim kaldı. Kasım ayının 2 sinde de tohum ekme işim bitti.

O arada Nevşehir Cumhurbaşkanı Celal Bayar gelmişti Celal Bayar'a Narlılar Ortaokul yaptırdıklarını fakat okullarının bir türlü açılmadığını söylemişler. Celal Bayarda okullarının pazartesi günü açılmasını emretmiş. 6 Kasım 1959 yılında ortaokul açılıp öğretime başladı bende böylece ortaokul öğrencisi oldum . Milli eğitim müdür yardımcısı Mehmet Kayalı'yı geçici olarak ortaokul müdürü tayin etmişler.

Celal Beyar o ara ABD ye gitmiştir, Amerikan başkanı hoş geldin Bayar demiş peşin den de Göreme nasıl diye sormuş Celal Bayar ise göremenin ne olduğunu bilmiyor, yenecek birşeyimi eşyamı yada biryer adımı , iyi deyip geçiriyor ABD den dönüşünde Göremeyi görmek üzere nevhire geliyor bu gelişide Nar orta okulunun açılışına vesile oluyor. O tarihten sonra Göremeyi koruma altına aldılar yavaş yavaş turizme açıldı.

4 Kasım günü babam Nar'a gidip akrabasının evinin yakın bir yerinden benim orada kalmam için bir oda kiralamış aylık kirası 12 lira idi. 5 kasım Pazar günü bir at arabasına benim eşyalar yüklendi bir yatak ,yorgan , kilim, gaz ocağı , tencere, tava, tabak,çatal, kaşık, çaydanlık, gerekli giysiler birtakım yiyecekler. Değirmenci Hamdi abi ile benim umuda yolculuk başladı. 3 saat sonra ikindiye yakın Nar'a vardık arabayı evin önüne durdurduk eşyaları indirip eve taşımaya başladık, ev sahibinin oğlu Seyit Cavdarıcı bize yardım etti, sonra Hamdi abiyi uurlayıp gönderdim sonra seyit evlerine gitti bende odama çıktım, biraz eşyaları yerleştirdim akşam olunca bana bir gariplik çöktü . o güne kadar ailemden hiç ayrı kalmamıştım . bir şeyler atıştırıp erkenden yatıp uyudum. Sabah uyandım tavada bir yumurta pişirtip yedim hemen hazırlanıp giyinip okula gittim . A-B olarak iki sınıf yaptılar benim adım A sınıfında okundu bizi sınıflara aldılar. Öğretmenler geldi öncekonuşma faslı 3. Günden sonra dersler tam olarak başladı. Öğretmenlerin anlattıklarını can kulağı ile dinleyip anlıyordum öğle paydosundan eve gidip bir şeyler hazırlayıp yiyordum, geç kalmayım diye okula koşarak gidiyordum.Çünkü saatim yoktu. Zamanı tam kestiremiyordum saati olanlara soruyordum derse ne kadar var diye , yarım saat var diyorlardı . koşturarak soluk soluğa gittiğime üzüliyordum

Günler akli karalı geçip gidiyordu. Sınavlar başladı matematik ğretmeni Muzaffer hanım beni tahtaya kaldırdı . $2/3+4/8$ işlemini yap dedi elimde tebeşir duruyordum . yapı versene oğlum dedi. Bende ben bunu bilmiyorum dedim çünkü kesiri hiç girmedim çözmesinde bilmiyordum. Sonra ğretmene ben bunu bilmiyorum hiç görmedim dedim. Nasıl görmesin kesirler 4. Sınıfta işlenmeye başlanır deyince bende 4-5 okumadım dedim. Nasıl geldin ya buraya diye sordu. Bende dışarıdan diploma alıp geldim dedim. Bana geç otur diyerek yerime gönderdi arkadaşlar gülüştü ğretmen onlara kızdı hiç üzülmедim. Çünkü kendime sonsuz özgüvenim vardı her şeyin üstesinden geleceğime inanıyordum. Bir günde matematik ğretmeni yazılı yapacağım herkes kağıt çıkarsın dedi herkes te kağıt çıkarttı . benimde kağıdım yoktu defter ıkartım. Sen niye kağıt ıkarmadın buda kağıt öğretmenin deyince pesüphanallah diyerek yanımdaki arkadaşlara oradan bir kağıt verirmisiniz dedi. Kağıdı verdiler defteride yerine koy sorularıda kağıda yaz dedi. Yazılı olmayı bilmiyordum. Çünkü hiç yazılı olmamıştım ki. O yazılıdan 10 üzerinden 6 aldım 4 işlemi problem çözmeyi az çok biliyordum .

Kısa sürede derslere ve okula uyum sağlamaya başladım , ben öğretmenlerimi ğretmenlerimde beni çok seviyordu. Planlı ve programlı çalışıyordum derslerde parmak kaldırıp anlatıyordum faal bir öğrenciydim. okul müdürümüz Mehmet Dünder okulda bir okuma odası açmıştı. Uzun bir masa kenarında sandalyeler üzerinde 3-4 tane dergi ve günlük gazeteler vardı. Cumhuriyet Milliyet vs. 5 e yakın günlük gazete vardı. Dergilerden de Varlık , TDK dergisi , adını hatırlayamadığım en az 5 tanede dergi olurdu. Tenefüslerde ve öğle tatillerinde fırsat buldukça okuma odasına girer okurduk. Birçok şaarleri yazarları okuma odasında dergilerden gazetelerden öğrendim. Bilgimiz kültürümüz arttı en azından boş zamanlarımızı değerlendirmeyi ğrendik. Hem de okuma alışkanlığı kazandık. Müdürümüz çok alışkan çok düzenli çok güzel giyinen her konuda titiz bir insandı. Bizlerde de aynı şeyleri isterdi. Derfetlerde boş yer boş sayfa bırakılmayacak kitap ve defter kenarlarında kırıksıklık olmayacak üst baş temiz ve düzgün olacak derdi. Ve de lafta bırakmaz denetlerdi hiç unutmam şöyle derdi : 50 yarım eder 1 bütün etmez , ya tam ğrenci olacaksınız yada olmayacaksınız okulu bırakacaksınız buraya okuyacak olanlar gelecek derdi. Son ders türkçe dersimizdi müdürümüz Türkçe ğretmenimizdi . son ders okul dağılır o ders yapar yarım saat yada 1 saat geç bırakırdı. Türkçe defterlerimizi toplar evine götürür bütün defterleri okuyup incelerdi yanlış sözcüklerin yanlış cümlelerin altını izerdi yanlış çok olanlara da kızardı. Bir gün yine defterleri dağıtıyor yanlış çok olanlara kızıyor banada kızacak diye korkuyorum benim defter bir türlü çıkmadı elinde üç defter kaldı iki defter kaldı bir defter kaldı İzzet etin dedi ayağaa kalktım içinizde en güzel defteri İzzet tutmuş hiç yanlış yok aferin al defterini dedi. Bende içimden çok sevinip mutlu oldum. Bir gün Türkçe dersinde bir karakteri anlatan bir parça işledik. Ders sonunda herkes bir karakter yazıp getirecek dedi ben o akşam süs düşkünü başlıklı bir karakter yazdım. Ertesi gün ödevleri topladı . 3 gün sonraki Türkçe dersinde herkesin adını okuyup kağıdını veriyordu. Benim kağıt yine en sona kaldı. Sen bunu hangi kitaptan kopya çektin sen böyle bir yazıyı yazamasın . bir yazar adı söyledi bu üslup o yazarın üslubudur. Şimdi o yazarın adını hatırlayamıyorum dedim ki ben o yazarı hiç okumadım bende kitabıda yok dedim. O zaman nasıl yaza bildin böyle bir yazı dedi. O yazıyı önce karalama defterine yazmıştım üzerinden çalışmalar yapmıştım aklıma o geldi. Karalama defterinde yazı ile ilgili çalışmalarım var isterseniz bakın dedim . defteri inceleyince tamam sen yazmışsın tebrike derim . sen yeteneklisin çok iyi bir yazar olursun dedi. Sınıfta iki defa süs düşkününü okudu , öbür sınıflar da da okumuş , merak etmişinizdir size de yazayım okuyun.

Süs Düşkünü

Ütülü pantolonları kırmızı beyaz kuş resimli fanilalar kat kat elbiseler odanın yan tarafında sağlı sollu odasına giren terzi dükkanı zanneder her çivide bir askı her askıda bir çift elbise her çivide mintan gömlek ve fanilaları var .

Sabah kalkar kalkmaz bugün hangisini giysem siyahımı giysem beyazımı , kahverengi giysem laciverte yakışmaz derken üç gömlek giyer beş gömlek değiştirir. Nihayet son giydikleri gözüne biraz iyi gözükür ayak üstü acele bir kahvaltı yapar aynaya bakar saçını şekillendirir. Cımbızla burun ucundaki kılları alır aynada on dişinin bozuk oluşuna fena haleden kızar senide değiştirmesem yazıklar olsun bana der.

Ayakkabısını giyer sonra bezle iyice siler fırçalar parlatır. Bahçeye iner bir demet gül alır yola çıkar . çarşı tarafına doğru kaldırımda yürümeye başlar . bunun yürüyüşü bile doğallığını kaybetmiş süse kaçıyordu. Çevrede yürüyen insanların kendisine baktığını zannederek adım atışın da yürüyüşünde bir daha değişiklik yapayım derken tökezleyip yere serilir şapka bir yana elindeki gül demeti bir yana gider kaldırım taşlarının üzerinde kafayı burnunu parçaladıktan sonra burnundan akan kan laciverti bir renkle daha süsler . Not : bu kadardır. Aslının aynıdır.

Öğrenci Evlerini Dolaşmak

Bir gün geç vakit uyumak üzereydim lapım çalındı saat 23 sıralarındaydı sanırım. Hemen yataktan kalktım kapıyı açtım. Bizim müdürümüz Mehmet Dünder yanında hademe Ali efendi de var. Ali efendinin elinde bir fener .

Müdür bey : İzzet evini gezebilir miyim? Buyurun dedim .yattığım odaya girdi. Sonra mutfağın nerde diye sordu? Üstkatta küçük bir odayı mutfak yapmış oraya çıktık. Akşam ne yedin? Patates pişirip yedim. Pişirdiğin kabı getir yıkamış mısın dedi. Tencereyi gösterdim . tamam iyi geceler deyip ayrıldı. O gece benim gibi dışarıdan gelen öğrencilerin evini hep gezip incelemiş. Birde baktım okulda bir odaya masa ve sandalyeler konuldu dışarıdan gelen öğrencilere öğle yemeği verilmeye başlandı. Her öğlen okulda 20 öğrenci yemek yiyorduk . hemen velileri toplamış dışarıdan gelen öğrenciler doğru dürüst beslenemiyorlar sıcak yemek yiyemiyorlar gönüllü olarak kimler öğlen bir defa 20 kişilik yemek vermek ister . ilk sıraya kendisini ve isteyen öğretmenleri sonrada sırayla velileri yazıp liste yapmış. Öğlen olunca tandır fasulyeleri , bamyalar ilkin sıcak çorba onun üstüne çeşit çeşit tatlılar üstüne yemekler geliyordu. Her öğlen bizde yiyorduk . nur içinde yatsın Mehmet Dünder müdürümüz rahmetli olan öbür öğretmenlerimize bizlere yemek yediren hayır seveler velilerden ahrete göçenlerde nur içinde yatsınlar. Mekanları cennet olsun başka ne diyeyim.

3 - Nar Kasabası

Nar kasabasının insanların oradaki bütün arkadaşlarının hele o öğretmenlerimin narda tanıdığım can dostlarımin bende özeli bir yerleri vardır. Onlarla olan anılarımin her birinin ayrı ayrı adlarını 56 yıldır hala belleğimde tutarım. Birçoklarıyla da hala görüşürüm.

Nar'ın o yerleşkesi o doğal yapısı orayı ilk gören insanları hemen büyüler o kaya adamları soğuk hava depoları buzdolabı yerine kullanılırdı . narı ilk görenlere Göreme vadisinden bir yerleri çağrıştırır her zaman.

Hele o tasko birlik Nar köy şarap fabrikasının mutlaka gezip görmek gerekir. Oranın müdürü Ali emmiler dışarıdan bizim biyoloji dersimize girerdi. Sağolsun o zaman 1961 de bizleri götürüp gezdirmişti. O fabrikayı gezerken hayretler içinde kalmıştım halada unutamam.

Mehmet Dündanr hocamı her konuda çok çalışkan biri idi. Çok iyi bir Türkçeci idi bizlere dilbilgisinin bütün konularını öğretti. İsimleri sıfatları zarfları edatları bağlaçları çeşitlerini fiilleri çekimleri zamanları uygulamalı olarak pekiştire pekiştire öğretti . sesli uyumları sözcük türetme eklerini öğretti. Öğrenilmesi gerek her şeyleri bizlere öğretti. Öğretmen okulunun Mehmet Düdar hocamın sayesinde kazandım.

Ortaokul Sonrası

Nar ortaokulu'nu bitirip Nevşehir lisesine kayıt olmuşum. İki hafta okuduk dediler Nevşehir kız ilköğretmen okuluna 50 tane gündüzlü erkek alınacakmış gidip başvurdum hafta sonu cumartesi günü Türkçe ve matematikten sınav olacaksınız o gün sabah saat 8 de okulda olun dediler. Nevşehir merkezden ilçelerden 700 kişi başvurmuş cumartesi günü sınav olduk 11. Olarak kazanmışım liseden kayıtları alıp öğretmen okuluna getirdim böylece öğretmen okuluna başlamış oldum yıl 1962 bizlere sınıfları gösterdiler.

Sınıfa girdim hep kız. Arka sıralarda 6 tane erkek oturduk. Kızlar yatılıydı. Türkiye'nin her bölgesinden her şehirden kızlar vardı.

En çokta bizim sınıfta Denizlili vardı. Ürgüplü ve Kırşehirli de çoktu. İstanbullu, Ankaralı, Adanalı, Edirneli v.s her yerden kız öğrenciler vardı.

Biz erkekler, önceleri çekingen olarak, kendi halimizde duruyorduk. Sonra kısa sürede kaynaştık. Bir evin çocukları gibi olduk.50 yıl sonra çoklarıyla, her yıl bir ayrı şehirde toplanıp 3 gün birlikte oluyoruz. Öğretmenlerimizden gelenlerde var. Hep beraber 50 yıl öncenin özelemlerini gideriyoruz.

Öğretmen okulunda da onla çok güzel zamanlar yaşadık. Bende ikinci sınıftan şiir yazmaya başladım. Şiirlerimi edebiyat öğretmenimiz, Bayram Alkoç inceliyordu, şiirlerimi beğeniyordu. Bir gün dedim ki; Hocam, siz şiiri daha iyi biliyorsunuz. Hep bana yaz diyorsunuz da, siz niye yazmıyorsunuz? Diye sordum.

Bana dedi ki; Bak İzzet, antrenör takımı alır, çalıştırır, onlara taktik verir, ama sahaya çıkıp topa vuramaz. Bu şiiri, bende yazayım demekle yazılmaz.

Senin yeteneğin var, çok güzel şiirler yazıyorsun; sen devam et belki ileride, önemli bir şair olursun, dedi.

Bende daha çok yazmaya başladım. Her yazdığım şiirleri Bayram Beye veriyordum. Onun süzgecinden geçi yordu. Bazen de birlikte okuyup bazı sözcükler veya dizlerin yerlerini değiştiriyordu ki; şiir daha da güzelleşiyordu.

Hasan Can adında bir matematik öğretmenimiz vardı. Benim matematiğimde pekiyi değil. Çünkü ortaokuldan matematikte iyi bir temelim yoktu. Hasan Can'a göre silik bir öğrenciydim. Bir gün tahtada bir öğrenciyi sözlü yapıyordu. Bir problem sordu öğrenci çözemeyince; bunu İzzet bile çözer dedi.

Ben de arka sırada ayağa kalktım; hocam, ne demek istiyorsunuz diye sordum sustu cevap veremedi. Sanırım hatasını anlamıştı.

Bir gün teneffüs saatinde Tevfik arkadaşım ile okul bahçesinde dolaşıyorduk. Hasan Can yanımıza geldi. Beni yakamdan tuttu. O okul gazetesinden ki şiirin altına niye adını yazdın dedi. Bende kendi şiirim neden yazmayayım dedim. Hayır, o şiir büyük şehirlerinden birinin şiiridir. Sen o şiiri nasıl yazacaksın diyor, eliyle de yakamı tutuyor. Ben dedim ki; o zaman Bayram Beye gidelim, soralım. Benim şiirleri o inceliyor. Tamam, haydi gidelim dedi. Gittik. Öğretmenler odasına girdik. Bayram Bey yalnızdı oturmuş, gazete okuyordu. Bizi görünce başını kaldırdı. Hayrola dedi. Hasan Can: Bayram Bey o okul gazetesinde ki şiir İzzet'in şiiri, daha o kadar güzel şiirleri var ki dedi. O şiiri ben sunayım sizlere:

ÇOCUKLUĞUM

Bir dağ kenarında köyümüz vardı

Neşeliydim çok mutluydum o zaman

Akşam olur sürüleri gelirdi

Tozlar direk direk gökte

Güler oynardım

Hiçbir şey düşünmezdim

Ağaçtan bir atım vardı

Arkadaşım topraktı

Alabildiğine genişti dünya

Şimdi ne kadar dar.

Sonra Hasan Can, bana dedi ki öğretmenlikle ilgili şiirin varsa bana iki tane şiirini getirir misin diye söyledi.

Bende ertesi gün iki tane şiir götürdüm. Matematik dersimize geldiğinde, şiirleri getirdim deyip, masasına bıraktım.

Hemen masasında o şiirleri sessiz olarak okudu. Sonra beni çağırdı İzzet bu iki şiirinde çok güzel.

Bunların altını imzala; nerede öğretmenlikle ilgili bir konuşma yaparsam, bu şiirlerini okuyacağım dedi.

Sonra sınıftaki arkadaşlara da bakın; İzzet ünlü bir şair olacak göreceksiniz. Kendisini kutluyorum dedi.

İnsanın bir yönde sivriliş ünlenmesi güzel bir şeydir.

Böylece Hasan Can öğretmenimizin gözüne de girmiş oldum.

Sizlerin de o iki şiiri de sunmak istiyorum.

ÖĞRETMENSİZ

Bir vatan tanıyorum Ön Asya da

Problemi köy
Bir köy tanıyorum Anadolu da
Problemi okul
Bir okul tanıyorum bir köyde
Beş yıldır öğretmensiz
Camları kırık
Rüzgar dövüyor içini
Püfür püfür
Bayrak direğini güve yemiş
Üstü çökmek üzere
Saklambaç oynuyor gündüzleri içinde
Okul çağında ki çocuklar
Geceleri acı bir dram canlandı
Bir takım kumarcı gençler
Karanlığın piyesinden
Dinliyorsun sonu
Gerek bir kavga sesinden
Bir kafa kan içinde
Birisi ağır yaralı
Şehre de epeyce uzak bu köy
Üstelik taşıt istemez
Tümü senin yoklundan öğretmenim
Senin olduğun yerde bu acı dram oynamaz
Cehalet ayakların altında pençe
Bilgi kafanda taş
Sana ne kadar, ne kadar çok ihtiyaç

ÖĞRETMENSİZ

Orada bir köy var uzakta
Yalnız başına
Her zaman kimsesiz, olduğu yerde
Gün batarken doğar ancak üstüne
Yoksun her şeyden çok yoksun hemde
Ağaçlar sudan, ışıktan bile
Bozkır çevrelemiş dört bir yanını
Rengi uçuk mor çiçeklerin
Kaba yel vurur üstüne
Alabildiğine boz ekin
Dibine oturacağın yeşil gölge
Hayal mi ediyorsun efendim
Koca yazıda bir ağaç, nerde...
Düşündüğün o köy
Aşacaksın üstünü çaresiz
Göreceksin çocuklarını bir kez
Mustafa, Ali, Yavuz
Ön sırada oturan hele o minnacaık kız
Seni bekliyor öğretmen
Sen yetiştireceksin onları
Boy atacak fidanların
“Yeni nesil senin eserin olacak” öğretmen
Senin olacak yarın...

SON SINIFTAYIZ

Merkez ilkokulla haftada bir gün uygulamaya gidiyoruz. Ders planı yapıyoruz, sınıflar giriyoruz sınıf öğretmenin gözetiminde, öğrencilere ders anlatıyoruz. Kasım, aralık, ocak, şubat aylarında, bizleri

yedişer kişilik gruplar halinde köylere staja (uygulamaya) gönderdiler. Bizim grup Ürgüp ilçesinin Cemil Köyünde yaptı stajı.

Bize bir oda, antre, mutfak ev tutmuşlar. Yedi tane yer yatağı koyduk. Yataklar odaya sığmıyordu.

Odanın içinde çukurca üstü tahta ile örtülü banyo olarak kullanılan bir yer vardı.O daracık yerin üstüne de bir yatak koyuyorduk.En kötü yer de oraydı.Bir de kötü yer olarak sobanın kenarında kısa ve dar yer vardı.7 tane yatağı bu odaya sığdırıp, sıkışarak yatıyorduk.

Her gün sırayla evde bir kişi kalıyor yemekleri yapıyor, sofrayı topluyor bulaşıkları yıkıyor ve de evin temizliğini yapıyor.Böyle sürdürüyorduk.

Ara sırada köyden bazı aileler bizi akşam yemeğe davet ediyorlardı.

Oralarda da bazen kendi yaşantımızdan konuşuyorduk. Bayram Aksam aslında bir arkadaşım.Ben hep sedirde, iyi yerde yatıyorum diye övünüyordu.Bayram'ın oralarda öyle konuşması hoşumuza gitmedi.

Bundan sonra yataklar kura çekilerek serilecek dedik. Sedir:1 sedir :2 sedir:3 , orta yer :4, orta yer:5, soba yanı: 6 , hamamlık üst:7

Bunları 7 ayrı kâğıda yazıp kura çekiyorduk. Herkes kurada, nereyi çektiyse yatağını oraya seriyordu.

Bayram üst üste 4 defa sedir çekti.

Bir gün şöyle konuştu. Ben bir hafta sedirde yattım, beni kıskandınız kuraya döktünüz. Ne oldu... Kurada da 4 gündür sedir çekiyorum. Sedirde yatıyorum diye yine böbürlendi.

Ahmet Korucu adında ki arkadaş Bayram'ın olmadığı bir an, yerleri aramızda anlaşalım. Önceden bütün kâğıtlar hamamlık üstü yazalım. Herkes kurayı çekince önceden belirlenen yerin kendisine çıktığını söylesin, yatağını oraya sersin diye anlaştık.

Yatma saati geldi. Hayali kuralları çekip yatalım dedik. Kuralar çekildi. Bayram bana hamamlık üstü çıktı dedi, yatağını oraya serdi. Peş peşe Bayram'a 4 gün hamamlık üstü çıktı.4 günde soba yanı çıktı. Bayram oralarda kısıla büküle yatıyordu. Bayram bir gün isyan etti.Bu nasıl oluyor 4 gün hamamlık çıktı deyince.Bende dedim ki: sen bir alıştığın numarayı mıknaş gibi habire çekiyorsun.Bundan öncede peş peşe hep sediri çekiyordun.

Sende şeytan tüyü var bir çektiğim yeri, durmadan çekiyorsun dedim.Bayram bana, doğru söylüyorsun gerçekten hep öyle oldu deyince; arkadaşlar gülüştü.

Fakat Bayram bir şeyler sezmeye başladı sanırım. Bir akşam yatma saatimiz geldi.Bayram yokken yer belirleyip sonra kura çekmemiz gerekiyor.

Ben Bayram'a mutfaktan biraz kuru üzüm getir de yiyelim dedim. Bayram tamam deyip oda kapısını açıp dışarı çıktı. Ayak sesleri ileri gitmedi.

İçerdekilere susun dedim ama anlamadılar yer belirlemeye başladılar. Az sonra Bayram üzümü getirdi ama canı sikkindi.

Ahmet Korucu kuralları yazı. Herkes çekti, belirlenen yerleri söyledi. Bayram da bana yine hamamlık üstü çıktı, dedi. Sizin kağıtlarınızı görmek istiyorum dedi. Ben kapının önünde bekledim, konuşmalarınızı duydum dedi.

Herkes belirlenen yere yatağını koydu. Herkes yerine yattı. Bayram, Ahmet'le durmadan tartışıyor. Seslerini yükseltmeye başladılar. Ben ışığı yaktım kalkın yeniden kura çekeceğiz dedim. Yeniden kura çıktık. Bu kez de Bayram'a yeniden hamamlık üstü çıktı. Şimdi razıyım eleyip gitti yattı, hamamlık üstüne. Bizlere de böylece güzel bir anı kaldı.

Bir çevre yağmur yağıyordu. Kaldığımız evin samı yataklarımızın üzerine akmaya başladı. Yatakları odanın akmayan tarafına aldık. Akmayan çok az bir yer kaldı. Yataklar oraya üst üste kaydı. Hiç birimiz okula gitmedik. Saat dokuz buçuk sıralarında, okul müdürü Adem Bey bizim eve geldi. Bizim halimizi gördü. Bir şeyler oldu, ondan okula gelediler diye düşünmüştüm. Bu evde oturamayız. Bizim acilen ev bulmamız gerekir dedik. İki gün geçti, bir ev bulamadık. Köyün çok güzel bir kütüphanesi vardı. Allah rahmet eylesin, Mustafa Güzelgöz Ürgüp'ün bütün köylerine eşekle kitap taşımış. Onlara okumayı ve kitabı sevdirmiş. Sonra da öncü olup o köylere kütüphane yapılmasını sağlamış. İşte Cemil Köyü'nde kocaman güzel bir kütüphane vardı. Biz kütüphanenin boş bir odasına taşınıp yerleştik. Kütüphanesi içinde kitapları barındırdığı gibi, bizi de barındırdı. İki ay bize evlik yaptı.

Sonra Cemil Köyünden ayrılacağımız gün iki gün önce, okulda; öğrencilere ve köy halkına bir veda gecesi yapmayı düşündük. O gece için 3 perdelik güzel bir piyes hazırladık. Halk oyunları ve müzik korusu hazırladık. İki gün kala veda gecesini yaptık. Çok güzel oldu, piyesteki rollerimizi çok güzel oynadık. Herkes çok beğendi. Köy halkının ve öğrencilerin belleğinden silinmeyecek bir gece yaşattık, onlara. Herkesi çok mutlu ettik.

1965'in şubat ayında Ürgüp'ün Cemil Köyü'nden ayrılıp okulumuza döndük. O yılda mezuniyetimiz var. Okulda mezuniyet için piyes çalışması yapmışlar, oda olmamış.

Bize, siz köyde oynadığınız piyesi oynar mısınız mezuniyet gecesinde dediler. Bizde kabul ettik. Biraz daha çalışıp, o yılın mezuniyet günümüzde oynamıştık o piyesi. Çok beğeni kazanmıştı. Ben haziran mezunu olmuştum. Haziranın 25'inde sınavlar bitti. Ankara'ya elden götürülerek, temmuz maaşı almamız için hemen atamalarımız yapıldı. Beni Hacibektaş ilçesinin Kütükçü köyüne vermişler.

İl Milli Eğitim Müdürlüğü'nden belgemizi alıp ilköğretim müdürlüğünde göreve başlayacağız.

Ben belgeyi almak için İl Milli Eğitim Müdürüne gittim. Belgeyi istedim. Milli Eğitim Müdürü Hacibektaş a 8 tane tayin var, hepsini de sana vereyim sen götür. yalnız piyes rolündeki gibi olursan bunları kaybedersin dedi, güldü. Ben de saf rolü oynadığıma bakmayın, aslında gözü açık biriyim diye yanıt verdim. 8 belgeyi de Hacibektaş a İlköğretim Müdürüne götürdüm. Bizi arada göreve başlattılar. Bir Temmuzda maaşımızı aldık. Resmen öğretmen olduk.

KÜTÜKÇÜ KÖYÜNDE İKİ YIL

Kütükçü Hacibektaş, a 5 km Nevşehir Hacibektaş yolundan 2km içerde küçük bir köy tepeye kurulmuş 40 hanelik kerpiçten evlerden oluşuyordu. Toplam 40 50 arası öğrenci vardı. Beş sınıf bir arada birleştirilmiş bir öğretmenli Amerikan barakası bir okuldu. Epeyce de eskimiş durumdaydı. Bir çok yerinden içeriye rüzgar giriyordu. Kışın zor ısıtılıyordu. İçeriye kar tipisi bile giriyordu.

Eylül ayında köye gittim.Okula vardım.Okulda uzun süre çalışan sonrada tayini merkez Hacıbektas ilçesine yapılan Sait Mert adında Kütükçünün yerlisi bir öğretmendi.Okul hakkında bana bilgi verdi.Sonrada devir teslim yaptık.O gün beni misafir etti.Okulun 2+1 lojmanı vardı.

Sait beyle okul bahçesinde konuşurken orada çocukların maşrafayla kovadan su içtiklerini gördüm.Biri içiyor,maşrafayı yere bırakıyor,sonra öbürü geliyor maşrafayı yerden alıp hemen kovaya daldırıp su içiyor.Maşrafayı oda yere bırakıyor ve böylece devam ediyor.

Sait beye dedim ki bak çocuklar orada kovadan su içiyorlar,neden çeşmeden içmiyorlar diye sordum.Köyde çeşme yokki dedi.Peki ne yapıyorsunuz.suyu nerden alıyorsunuz diye sordum.2km uzak 3 tane ev gözüküyor.Bana parmağı ile orayı gösterdi.Suyu oradan getiriyoruz.Peki nasıl getiriyorsunuz.Kovalarla dedi.Kovalarla gelen su insanlara nasıl yetecek,içmesine ,yemeğine,bulaşığına,tualete,banyoya yazık değimli insanlara.Sait hoca başka çare yok dedi.Bende köyümden basit ev gereçlerini bir traktöre yükleyerek Kütükçünün lojmanına taşıdım.Okul başladı,öğrenciler okula karşı ilgisiz ve bıkkın haldeler.Öğretmene ve büyüklere karşıda hiç saygı yok.İki öğrenci okulun dibinde yere uzanmış yatıyor ben iki adım yanlarından geçiyorum.Ne toparlanıyorlar nede umursuyorlardı.Her şeye sıfırdan başlamak gerek anlaşılan dedim,kendi kendime.Hemen Kaymakamlığa köyün ve okulun su sorununu anlatan bir dilekçe yazıp verdim.Hiçbir yanıt gelmedi.Sonra aynı şekilde bir dilekçe de Nevşehir Valiliği,ne gönderdim ve bekledim.Uzun süre geçti.Oradan da olumlu yada olumsuz bir yanıt gelmedi.

Bu arada da öğrencilerle yoğun bir şekilde çalışmaya başladım.Birinci sınıflar yeni geldi okuma yazma bilmez.Ama 2.3.sınıflarda doğru düzgün okuma yazma bilmiyor.4.5.sınıfların eksigi var.Bir aya yakın okuma yazma yaptırdım.Harf seslerini vurgulaya vurgulaya okuma yazma yaptırdım.Ayrıca harf ve heceleri vurgulayarak ders konularını yazdırdım.Normal bir hale geldiler.Hemen saymaları ve peşinden çarpım tablosunu kavrattım.Ve de problem çözmeye başladık.Bu arada 1.sınıflara da fiş veriyorum.

1.2.3.sınıflara hayat bilgisi,4. Ve 5.sınıflara da sosyalden fen den konular işliyoruz.Çocuklar yavaş yavaş toparlanıp kavramaya başladı.

Aralık ayında okula müfettişler geldi.Murat Sinan adında Çankırlı bir beydi.İlk görüyordum.Sınıfa girdi,hoşladım.Derse devam edeyim mi yoksa siz mi devam edersiniz dedim.Hocam siz oturun masanıza birazda ben ders yapayım çocuklarla dedi.Önce bütün sınıfa birler hariç ünite ile ilgili bir parça yazdırdı,yazılarına baktı.Bazı çocuklara okuma yaptırdı.Matemetikten ,sosyalden,fenden,4.ve 5.sınıflara sorular sordu.Öğrenciler güzel yanıtladı.Teşekkür etti,haydi tenefüse çıkın dedi.Gel hocam öğretmenler odasında biraz oturalım dedi,oturduk .Sonra bana dedi ki hocam 3 yıldır bu köye teftişe ben geliyorum.Bu köyün ekmeğinden mi suyundan mı ? Neden bu köyün çocukları zeka bakımından geri diyordum.Ekmeğinden suyundan değilmiş öğretmendenmiş.Siz yeni göreve başladınız.Üç ay içerisinde bu öğrencileri nasıl bu duruma getirdiniz.Sizi kutluyorum.tebrik ediyorum dedi,sonra vedalaşıp gitti.

Su olayı ise kafamı sürekli kurcalayan büyük bir sorundu.Valiliğe gönderdiğim dilekçeden de bir sonuç alamadım.Sonra aklıma Esat Kıratlıoğlu geldi.Nevşehir Belediye Başkanı iken Süleyman Demirel Kıratlıoğlu ,nu İller Bankası Genel Müdürlüğüne atamıştı.Nevşehir,den ayrılırken Belediye binasında yapmış olduğu veda konuşmasında bulunmuştum.Nevşehir,in elektriksiz,susuz köyünü bırakmayacağım demişti.Ben köyün su sorununu anlatan bir mektup yazıp ondan yardım istemeyi

düşündüm. Mektupta önce kendimi tanıttım. Sonra da su sorununu anlattım. Ben Hacibektaş, ın Kütükçü köyüne yeni atandım. Bu köyde hiç su yok. 2 km uzakta su var. Herkes bakraç ile kova ile oradan su getirip kullanıyor. Bu olay bu köyde yaşayanlar için tam bir işgencedir. Suyun girmedeği kullanım yeri yok. Yemeği , çayı, sabah yüz yıkaması, tualeti, çamaşırı, banyosu vs. Dökme su ile değirmen dönmez sözü bize bu olayı özetler gibiydi. Hele yağmurda yaştı, o yokuştaki hamile kadınlar, yaşlı kadınlar çamurlara bata bata 2km uzaktan su taşıyorlar. Okulun suyunu da öğrencilere getirtiyorum. Onlara koyunlar gibi kovadan su içirtiyorum. Okul bahçesine 10 tane ağaç diktim. Onlara verecek can suyu bulamadım. Bize bir büyüklük yaparak suyumuzu getirirseniz, adınızı kara tahtaya yazıp öğrencilerime öğreteceğim. Sizi her zaman saygıyla anacağız. Size yazmadan önce Kaymakamlığa ve Nevşehir Valiliğine dilekçe yazdım. Lütfedipte olumlu olumsuz bir yanıt vermediler. Veda konuşmanızda bulunmuştum. Nevşehirin elektriksiz susuz köyünü bırakmayacağım demiştiniz. Bu sözünüze güvenerek size bu mektubu yazıyorum. Kütükçü köyünden size kucak kucak sevgiler selamlar diyerek mektubu bitirdi. İller Bankası Genel Müdürü Esat Kıratlıoğlu'na gnderdim. Bir hafta sonra Esat bey den yanıt geldi. Şöyle yazıyordu:

Hocam mektubunuzu aldım. Çok duygulandım. Okurken gözlerim yaşardı. Köy işleri Bakanlığı Kayseri Bölge Müdürlüğüne, Hacibektaş Kütükçü Köyüne bu iş için 180 000 tl para yatırıldı. Kış ayı çıkınca suyun getirilmesine başlanacak. Çalışmalar hakkında bana bilgi verin , haberleşelim diye yazmış. Ayrıca bir de muhtarlığı bilgilendirmişti. Böylece karşıdaki o su köye getirildi. Çeşmelerden sular aktı. Bir çeşmede okulun bahçesine yapıldı. Buradan Esat Kıratlıoğlu nu saygıyla anıyorum.

BİR KÜÇÜK ANI

Okulun odunlarını kırdırmak için bekçi Kamil, e götürüverdik. Ben öğrencilere odunları tuvaletin boşluğundaki yere taşıtıyordum. Ara sıra sobaya sığamayacak odunlar kalmış. Bekçi Kamil, in saf bir oğlu var. Yaşar adında sınıfta kalmış. 3. sınıf okuyor , biraz büyükçedir. Yaşarı çağırdım. Evnize git babana söyle, gelip şu büyük odunları kırsın dedim. Evleri okula yakındı. Yaşar 5 dk ya kadar geldi. Gelecek mi baban dedim. Kekeliyerek babam evde yok öğretmenim dedi. Ne dedi ya dedim. Öğretmenim nazına mı oynayacağım dedi deyince yanımdaki öğrencilerde güldü, bende güldüm. Bu konuyu anlatmadan geçmek istemedim.

Tahir Düzgün

Tahir 4. Sınıfta yaramaz bir öğrenciydi. Tüm yaramazlıkları yapar ama derse kendini vermezdi. Ama nerede kavga var Tahir o kavganın içinde olurdu. Kavgaları da hep o örgütlerdi. Tahir'in çok zeki olduğunu biliyordum bunu kazanmanın yollarını düşünüyordum. Birinci karnesi hep zayıftı ilkokulu bitiremeyecek kadar başarısız. Bunu kazanmak için ne yapayım diye yataкта düşünürken buna bir paragraf ödev verip basit sorular sorup alkışlattırayım diye düşündüm. Coğrafya dersinde basit bir konudan bir paragraflık ödev verdim herkese Tahir'de içinde yarın anlattıracağım dedim herkes çalışıp gelsin . Tahir sende çalış gel herkese anlattıracağım ertesi gün kim anlatacak diye sordum . Herkes parmak kaldırdı Tahir ise parmağını sıranın altından yukarı kaldırmaya korkuyordu gördüm. Haydi kalk anlat dedim, Tahir bir kez okumuş, yarım yamalak 3-4 cümle anlattı. Aferin Tahir , haydi Tahir'i alkışlayalım dedim. Herkes alkışladı sevinçten gözlerinin içi gülüyordu. Ertesi gün yine bir paragraflık ödev verdim, birkaç kişiye anlattırdım. Kalk Tahir birde sen özetle dedim. Kalktı gerçekten çok güzel özetledi. Tahir hızla çalışmaya başladı kısa sürede bütün derslerini düzeltti tüm derslerde ben anlatacağım diyor. Hatta 5. Sınıfın derslerine de çalışıyor. Onları da ben anlatayım diye parmak kaldırıyordu. İkinci karne Tahir'in tüm dersleri pekiyi verdim. Okula müfettiş gelmişti müfettişin

sorduğu tüm soruları Tahir yanıtladı . babasına Tahir okur bunu ortaokula gönder dedim. O da göndermiş, çok başarılı olduğunu duymuştum. İki yıl sonra Kütükçü köyünden kendi köyüme atandım. Bir yıl sonrada askere gittim. Bir yıl da Mamak Yazma okulunda asker okuttum. Oradan da Ürgüp'ün Bahçeli köyüne atandım. 4 yılda o köyde çalıştım , orada da kalkınma kooperatifi kurmak için uğraş verdim. O iş içinde bayağı koşuşturdum. Sonrada 1974 te Nevşehir merkeze atandım. 1977 yılında bir işi için Ankara'ya gitmiştik. Sabah saat 11 sıralarında Kızılay'da hocam diye arkamızdan bir ses duyduk. Dönüp baktık , sarışın uzun boylu bir delikanlı bize doğru yaklaştı . ben her halde arkadaşımın tanıdığı diye düşündüm. Yanımıza geldi bana doğru yönelip hocam elinizi öpeyim dedi ve elimi öptü. Ben şaşkınlık içerisinde afedersiniz tanıyamadım dedim. Hocam ben Kütük'çü köyünden öğrencini Tahir'im dedi , bende ona sarıldım defalarca öptüm . Tahir ne yapıyorsun? Nerede yaşıyorsun diye sordum.

Hocam mühendis oldum . Ankara belediyesinde çalışıyorum . Hakikat'la da evlendim . bir çocuğumuz var. Hakikat'ta öğrenciniz olur oda çok sevinir dedi. Bir işimiz vardı iki günlüğüne izinli geldik, bugün dönmemiz gerekir başka bir zaman denk gelirsek misafirin olurum. Seni mühendis olarak görmekten çok guru duydum. Hakikat'e de çok selam söyle , bebeği de benim için öpün dedim ve ayrıldık. Buda benim meslek hayatımda en çok gurur duyduğum bir olay oldu.

Bir yılda (1969) er öğretmen olarak Ankara- Mamak okuma – yazma okulunda görev yaptım. 2. Devre C sınıfı dil bilmeyenleri %100 başarılı oldum 15 gün mükafat izni verdiler.

Okuma- yazma okulunda iken Devri Adalet ve Gör İnsanlık şiirlerini yazmıştım. O şiirleri de sizlere sunmak istiyorum. 1969 yılının eylül ayında da Nevşehir'in Bahçeli köyüne atandım orada çalışırken de o köye bir kalkınma kooperatifi kurdum.

Kooperatif Kurma Çalışmalarım

Bir gün kahvede öğretmen arkadaşlarım oyun oynuyorlardı. Bende seyrediyordum. arkamdaki masada köyden üç vatandaş konuşuyorlar. Şu köyümüzde bir kooperatif olsa ne güzel olur diyorlardı. Hemen yönümü o masaya döndüm. Siz gerçekten bu köyde bir kooperatif istiyor musunuz diye sordum. Tabi isteriz hocam kooperatif istenmez mi dediler. Bende dedim ki ben öncü olacağım bu köyde kapsamlı çok güzel bir kooperatif kuracağım dedim.

Hemen cebimden bir kağıt kalem çıkardım kooperatifin üyelerini şimdi yazmaya başlıyorum dedim. O masadaki üç arkadaşımın adını yazdım. Kahvede yüksek sesle arkadaşlar ve oyun oynayanlar beni beş dakika dinleye bilirmisiniz rice ediyorum dedim . herkes can kulağı ile beni dinlemeye başladı. Bu köyde bir kalkınma kooperatifi kurmak istiyoruz bana böyle bir teklif geldi. Bende isteyerek bu kooperatifi kurmak için çalışırım hem de çok güzel bir iş yapmış oluruz diye söyledim

Köyün sorunları ile kooperatifin amaçlarını düşünerek bir konu özeti yaptım. Bu işi ben yöneteceğim, üye yazmaya da başladım bile dedim. Herkese teşekkür ettim. Kahvede olanlardan üye yazmaya devam ettim. Kahvede on sekiz kişi üye oldu.

Bahçeli köyünün bir de şöyle bir sorunu vardı. Köy ikiye bölünmüş, yarısı Halk Partisi diğer yarısı da Adalet Partisi idi. Birbirlerinin kahvesine girmiyorlardı. Birbirleri ile selamlaşmıyorlardı. Aynı partidelerse iki kardeş bile birbirleriyle konuşmuyorlardı.

İlk kooperatif olayı Halk partililerin kahvesinde geçti.Ogün akşamda Adalet partililerin kahvesine gittim.Orada söz istedim.Herkes beni dinlemeye başladı.Bazı arkadaşlardan kooperatif kurma talebi geldi.Bende bu işi başarmak için çalışmayı gönüllü kabul ettim.Yukarı kahvede 25 e yakın üye yazdım.Yukarı kahvede kısa bir konuşma yaptım.Sizlere de kooperatif hakkında bir konuşma yapmak istiyorum deyip konuşmaya başladım.

Bahçeli köyü ticareti bilen,ticaret yapan aynı zamanda da meyve yetiştiren,onları depolarında saklayan,bunları değişik şehirlere götürüp satan,depolarına elma,greyfurt,limon depolarını kiraya vermek gibi geçim kaynakları var.Kurulacak olan Kalkınma Kooperatifi sizin ürünlerinizi en güzel şekilde pazarlayacak.Köye bir mağaza açacak,her türlü gereksinimlerinizi karşılayacak.

Tarım aletlerinizi tarım ilaçlarınızı daha uygun fiyatla sizlere ulaştıracak.Soğuk hava depolarınızı sizlerin adına kooperatif kiraya verecek.Kasa başı 5 liraya verdiğiniz depoları 3liraya,2 liraya verdiğinizi biliyorum.Bu işi kooperatif tek elden yapacak.Yurtdışından kooperatif olduğu için gümrüksüz yarı fiyatına ambar kazma makinesi getirecek.Gençleriniz bu kooperatifin değişik işlerinde sigortalı olarak çalışacaklar.Gerekirse kooperatif bu köye meyve suyu fabrikası bile kurabilir.

Biliyorum sizler çok darda kalsanız bile hanımlarınızın altınını ellerinden alıp satmazsınız.70 80 yaşındaki ninelerin altını bile duruyor.Sizin köyden bir çuval altın çıkar.Niye bundan bir meyve suyu fabrikası yapılmasın,hanımlar ortak olmasın.Genç hanımların genç beyleri neden böyle bir fabrikada çalışmasın.Neden gurbet ellerinde ekmek arasınlar.

İşte bu söylediklerim kooperatifin amacı olacak deyip,sözlerimi bitirdim.Köyün ileri gelenleri beni maslarına davet ettiler.Yanımda Vehbi öğretmende vardı.Kahveler söylendi.Vehbi arkadaşına sen kayıt olacağını yaz dedim.30 kişide bu kahvede kayıt oldu.İki gün sonra toplam kayıt 70 üye oldu.Ben kooperatif için bir tüzük taslağı hazırladım.Amaçları saptadım.Üyelerle toplanıp yönetimi oluşturacağız.Okul Müdürümüze toplantıyı okulda yapmak istediğimi söyledim,kabul etmedi.

Bana dedi ki:

Ben siz gelmeden böyle bir teşebbüste bulundum.Bakkal Hacı Mevlüt ben kooperatif kuracak adamım evini yakarım dedi.Ben onun için bu konudan uzak duruyorum dedi.Bende,bu kooperatifi kuracağım,gelsin Hacı Mevlüt benim evimi yaksın da göreyim dedim.Nasıl yakıyormuş dedim.

Müdüre tamam senden okul filan istemiyorum deyip konuyu kapattım.

Aslında toplantıyı kahvede yapacağım ama birbirlerinin kahvesine gelmezler.Sonra Osman adında bir arkadaşın evinin oldukça geniş bir salonu vardı.Osmana söyledim tamam hocam ne demek,benim evde olsun toplantı dedi.Osmanın odayı toplantı için hazırladık.Toplantı için gün ve saat belirledim,bütün üyelere duyurdum.Bende gerekli çalışmalarımı ve hazırlıklarımı yaptım.Ertesi gün akşam saat sekizde Osman,ın evinde toplandık.Üyelerin tamamı katıldı.Limon tüccarı,varlıklı,saygınlığı olan Hüsen Yücel adında bir ağbey vardı.Ona önceden senin başkan olmanı istiyorum dedim.O da tamam dedi.

Önce geçici yönetimi oluşturduk.Üyeler beni geçici yönetime başkan seçtiler,diğer üyelere seçilip geçici yönetim oluşturuldu.Ben uzunca bir konuşma yaptım.Kooperatifin amaçlarını sıraladım.Tüzük hakkında bilgi verdim.Soruları aldım,yanıtladım.Kooperatif yönetiminin oluşması için üyeler seçildi.Başkan ve yardımcı ve de muhasebeci belirlendi.Üyelerden bazıları biz şimdi katılım payımızı

ödemek istiyoruz dediler.muhasebeci marangoz Osman isimlerini yazarak paralarını aldı.65.000 tl para toplandı.Benim maaşım o zaman 450 tl idi.Yani o akşam kooperatifte toplanan para büyük bir rakamdı.Marangoz Osmanda güvenilir birisiydi.Öylece o akşam dağıldık.

Bir ay içinde kooperatife resmiyet kazandırdık.Ticaret Bakanlığından onayını aldık.Kooperatif için caddenin merkezinde bir bina tutuldu.Mefruşatları alındı.Köyde küçük tek memurlu bir postane vardı.Kooperatifin binasına telefon bağlatıldı.Kooperatif çalışır duruma getirildi.

O yıl Konya Meysu Fabrikası ile anlaştılar.Kamyon kamyon Konya fabrikasına kayısı gönderdim.Bahçelinin kayısını bir liradan çevre köylerin kayısını da 50 kuruştan alarak Meysu fabrikasına iki buçuk liradan sattılar.Kooperatif çok güzel çalışıyordu.1974 yılının Ağustosunda ben Nevşehir merkezde Damat İbrahim Paşa İlkokuluna atandım.Kısa sürede evimi Nevşehir'e taşıdım.Kızım Tülayı ve oğlum Mustafayı 1. Ve 2.sınıfta Bahçelide ben okuttum.Evimize yakın olan Atatürk İlkokuluna iki çocuğumuda aynı sınıfa kayıt ettirdim.Atatürk İlkokulunda 3.sınıfa devam ettiler.

Birgün Nevşehir de Bahçeli köyünden biriyle karşılaştım.Hocam ben kooperatiften ayrıldım.Niye sebep ne dedim.Konya Meysu Fabrikası gönderdikleri kayısıları.kooperatif zarar eder,biz kg başına yüzde on kar verelim,kooperatif zarar etmesin demiş.Nasıl olur dedim.Konya Meysu Fabrikası kayısı alımı için Bahçeli Köyü Kalkınma Kooperatifi ile anlaşma yapmıştır.Bunlar bu sözleşmeyi nasıl kendi adlarına çevirebilirler.

Ticaret Bakanlığına konu ile ilgili bir dilekçe yazıp gönderdim.Onlar duruma müdahale eder,gerekirse köye müfettiş gönderip durumu incelerler,Genel Kurulu toplayıp yönetimi düşürürler,yeniden yönetim oluştururlar dedim.Fakat bizde aşırı bencillik,insanlara saygısızlık hep ön plana çıkar,hiçbir işimiz doğru yürümez.Hepimizin bildiği gibi bunların altında layıkıyla bir eğitim gerçekleştirememiz yatar.50 kuruşa 100 kuruşa kayısı al250 kuruştan sat,kooperatife yüzde on kar ver.Adamlardaki zekanın büyüklüğüne bak.Başkalarını aptal sananlar aslında kendileri aptaldır.Şirketlerde öyledir yüzde 51 ıalıp yönetimi ele geçirmek isterler.Eğitim gerçekleşmediği sürece güzel bir yerlere varmak hep olanaksızdır.Yinede o kooperatif uzun süre otuz yıla yakın çalıştı.Ve de faydalı oldu.Ama benim düşündüğüm hayal kurduğum gibi olmadı.

DAMAT İBRAHİM PAŞA İLKOKULU

Damat İbrahim Paşa İlkokulu,na 1974 de tayin oldum.4.sınıfı aldım.O sınıfı mezun ettikten sonra evime yakın olan Atatürk İlkokuluna tayin oldum.Damat İbrahim Paşa İlkokulundan da bir anım var.Salı günü son ders din dersi idi.Din dersine de okul müdürü giriyordu.Koridorda müdür beyle karşılaştık.Senin sınıfından Canan ınbabası geldi.Odun kırmak için balta parası istedim.Parası yokmuş,sonra göndereyim demiş.Sende söyle pekiştirde getirsin.Adam öğretmenler odasında oturuyor.Sana da çocuğunun durumunu soracak.Yavaş bir sesle balta paran batsın dedim.İçeri girdim.Veli ayağa kalktı,adamı hoşladım.Hocam müdür bey balta parası istedi dedim.Param yoktu mahçup oldum,ama bu hafta gönderirim dedi.Bende hayır göndermeyeceksin.Okulun balta alacak parası olmaz mı dedim.Sonra Canan ın durumunu konuştuk.Veliyi uğurladım.Öğlene doğru üç öğretmen arkadaş okula gitmek için belediye otobüsüne bindik.Canan ın annesini gördüm otobüste,bana doğru yaklaştı.Hiçbir şey demeden avucuma bir şey sıkıştırdı.Baktım 20 lira,bizim müdürün balta parası geldi.Nasuh Bey ile Adem Bey e gösterdim.Hikayeyi onlara daha önce anlatmıştım.Bakın kadın bana balta parası verdi,ama bu parayı müdüre vermeyeceğim dedim.Son

derste parayı kızına verdim.Kızım bu parayı götür annene ver dedim.Çünkü o para o zaman 2 kg et parası ederdi.Annene teşekkür ettiğimi söyle dedim.Canan ın babası şöför muavinliği yapıyordu.Evi kira ve de 4 çocuğu vardı.Bu insandan para alınır mı?

Günlük planımı imzalatmaya Müdürün odasına girmiştim.Bana İzzet Bey senin o veli balta parasını getirmedi,ona bir hatırlat dedi.Bende o para geldi de geri gitti dedim.Kızın annesi otobüste parayı elime sıkıştırdı.Baktım 20 lira.Nasuh Beye Adem Beye gösterdim.Adam şoför muavnlığı yapıyor 4 tane çocukları var evleri kira ,nasıl geçindiklerini düşünebiliyormusun?Müdür:Arkadaş sen benim bu okulda başarılı olmamı istemiyormusun,dedi.

Dedim ki 222 sayılı kanuna göre ilköğretim mecburi ve meccanidir,hatta çocukların masrafını da okulun karşılaması gerekir.Çocuktan balta parası istemek gerekmez dedim.Bu Müdürlüğü sana vereyimd sen yap dedi.Ben de ben çok güzel Müdürlük yaparım dedim.Okulun bütün parasal gereksinimlerini,hesaplar,resmi yazı ile Milli Eğitimden isterim.Not olarak ta,ben bunları cebimden mi ödeyeceğim,öğretmenlerden mi toplayacağım diye yazarım.Resmi yazıma resmi cevap vermezler.Senden önceki müdür okulun her ihtiyacını görür,Milli Eğitimin benzin parasını da gönderirdi.Sen bu işi onaylamıyorsun deyip benim müdürlüğüme son verirlerdi diye anlattım.Onun için beni müdür yapsalar da ben kabul etmem dedim.

ATATÜRK İLKOKULU

Öğrencilerime okumayı sevdirmek için,ikinci sınıfta seviyelerine uygun güzel çocuk kitapları aldım.Haftada 4 saat onlara bu hikaye kitaplarını dağıtıp sınıfta sessiz okuma yaptırıyordum.2 saat pazartesi 2 saat Çarşamba olmak üzere.Güzel bir grafik çizelge hazırlamıştım.Yukarıdan aşağıya öğrenci adları,soldan sağa da kitap adları yazılı idi.Hangi kitabın hangi çocukta olduğu orada gözükiyordu.Bitirenlerin kitabını hemen değiştiriyordum.Dört yılda her öğrenci 80 e yakın kitap okudu.Dünya Klasiklerinden Türk yazarlardan Behringinin kitaplarından oluşan güzel bir sınıf kitaplığımız vardı.Bazı haftalarda da okudukları kitapları arkadaşlarına özet olarak anlatıyorlardı.O kadar güzel anlatıyorlardı ki ben okusam ancak onlar kadar özetleyebilirdim.Bütün öğrencilerin sözcük dağarcıkları gelişti.Yazılı ve sözlü anlatımları güzelleşti.Okuma sevgisini kazandılar.Öğrencilerimin bu değişimi beni çok mutlu ediyordu.

Günlük planımı yaparken her zaman Türkçe dersinin amaçlarına ,okuma sevgisini aşılacak diye yazıyordum.Çünkü okuma sevgisini verdiğimiz zaman onlar sonunda her türlü bilgiyi kazanırlar.Her konuda kendilerini daha güzel yetiştirirler ve de her konuda kendilerini daha iyi ifade edebilirler.

Sınıfıma Fithi Tırpan adında bir ilköğretim müfettişi gelmişti. Benim kitap okutma konusundaki bu çalışmalarımı çok taktir etmişti. Gittiği okullar da benim bu çalışmalarımın övgü ile bahsedip onlara da böyle okuma çalışmaları yaptırmalarını önermiş.sonra o arkadaşlar bu konuyu bana naklettiler.

Bir Anım Daha

Atatürk ilkokulunda 2. Sınıfı okutuyordum. Okulumuza milli eğitim müdürü Hazım Zeyrek gelmiş. Okum müdürüne İzzet Çetinin sınıfına gidip ders dinleyelim demiş. Sınıfın kapısı çaldı, Okul Müdürü ile Milli Eğitim Müdürü sınıfıma girdiler. Hoş geldiniz dedim , yer gösterdim oturdular. Dersimiz hayat

bilgisi idi ikili öğretim yapıyorduk. Öğlen ilk dersti 5 dk günlük olayları konuşacağız, sonra hayat bilgisine devam edeceğiz dedim. Hazım Zeybek buyurun devam edin deyip sonra yerine oturdu.

Öğrencilere çevrenizde gördüğünüz yaşadığınız burada konuşmaya değer önemli bir olay var mı diye sordum. Bir öğrenci parmak kaldırdı, öğrenciye söyle dedim. Öğretmenim biz okula gelirken yolda 5 yaşlarında bir çocuğa taksi çarptı , çocuğu hemen hastaneye götürdüler, çocuk şimdi ne durum da ? diye sordum ; bilmiyorum dedi çocuğa teşekkür edip otur dedim sınıfa sordum bu olayda kim suçlu ? öğrencinin biri taksici suçlu hızlı gitmeseydi kazayı yapmazdı dedi. Başka bir öğrencide belki fireni tutmadı dedi. Önceden arabasının firenini kontrol etmesi gerekirdi dedi. Başka bir öğrenci çocuğun annesi suçludur dedi. Çocuğun yolda olmasına izin vermemeliydi dedi. Ben siz nerede oynuyorsunuz diye sordum. O arada bir çocuk daha parmak kaldırdı. Öğretmenim bu çocuğun kaza geçirmesinden belediye başkanı suçludur çünkü belediye başkanı park yaptırsaydı o çocuk parkta oynardı, bu kazda olmazdı dedi. O arada bir başka çocuk daha parmak kaldırdı o şoför bizim akraba olur. Ehliyeti 5 bin liraya aldı dedi. Ben öğrencilere ehliyet sözcüğünü açıklıyordum. Bu konuda o işi iyi bilene o işi tam öğrenmiş olana yetkili kişilere verilen belge veya ehliyet denir dedi. O arada Milli Eğitim Müdürü tahtaya rüşvet sözcüğünü yazdı, bakın tahtaya öğretmeniniz bir sözcük yazdı onu okuyun dedim hep birden rüşvet diye okudular . İşte şoför araba sürmesini iyi öğrenmediği halde 5 bin liraya parayı vererek hak etmediği halde ehliyeti almıştı. O ben bin lirayı parayı rüşvet olarak alıpta ehliyet verenler bu çocuğun geçirdiği kazanın en büyük suçlusudur dedim. O arada ben hayat bilgisi dersine geçmeden zil çaldı. Milli Eğitim Müdürü ayağa kalktı sizleri çok sevdim sekisiniz çocuklar burada sizlere öğretmeninize teşekkür ediyorum. Sizler büyüdüğünüz zaman bu tür yanlışlara engel olacaksınız. Size park yapacak sizlere hizmet getirecek insanları seçeceksiniz deyip bana da teşekkür ederek tokalaşıp sınıftan ayrıldı.

İstanbul'a Yolculuk

Dört yıl önce İstanbul için sıraya girmiştım. 1983 yılının şubat ayında İstanbul'a atanma sıranız gelmiştir diye bana bir resmi yazı bildirildi. Benden İstanbul ilçelerinden üç yer yazmam isteniyor , ben üçüne de Kadıköy yazdım. Fakat babam İstanbul'a gitmemi istemiyor, anneme bizden kaçıyor demiş. Bu söz bana çok koydu , tayinimi durdurmak için Milli Eğitim Bakanlığı İlköğretim Genel Müdürlüğüne dilekçe verdi. Olumsuz yanıt geldi peşi sırada Kadıköy ilçesinin eğitim mahallesindeki İnönü İlkokuluna atandığım yazısı geldi. 15 gün içinde de göreve başlamam isteniyordu. 3 nisan 1983 te otobüse binip İstanbul'a gittim, 4 Nisan 1983 tarihinde de göreve başladım. Aynı gün okul müdürümüz Ali Taygar'la önce İlköğretim Müdürlüğüne gittil işlemlerim tamamlandı. Bana bir belge verdiler. Bu belge ile mal müdürlüğünden nisan ayı maaşını alabilirsin dediler. Gidip maaşımı aldım. Birde Kadıköy rıhtımda sürekli kalacak bir otel buldum , otel odasına yerleştim. Bana emekli olan Emrullah beyin 1. Sınıfını verdiler. Çok sıkı çalışmaya başladım çünkü sınıfın yarısı okumayı sökmemişti. İki ay içinde tamam okuma ve yazmayı öğrendiler ve sınıflarını geçtiler. Otelde uzun süre kaldım son zamanlarda bir haftada kızıltoprak öğretmen evinde kaldım oranın 20 metre yanından trenler geçiyordu rahatsız oluyordum . geceleri beni uykumdan uyandırıyordu. Bir taraftan da kiralık ev arıyordum. Velilere de söylemiştim. Velilerden birisi bizim apartmanda bir daire boşaldı, görmek ister misiniz ? elbette isterim dedim. Son dersten sonra , birlikte gidelim diye söyledim gidip baktık . Mandıra caddesinde 3+1 kat daire kirası da bana göre uygundu. Ve o daireyi kiraladım . mayıs ayının son haftasında daNevşehirdeki evimizi İstanbul'a taşındık. Oğlum ve kızım Nevşehir lisesine gidiyorlardı. Çocuklarımı

Bağdat caddesindeki Tahran Lise'sine yazdırdım. İnönü ilkokuluna geldiğimin üçüncü haftasıydı. Okul müdürü koridorda bağırarak ; arkadaşlar okula ilköğretim müdürü geliyor. Sınıflarınıza ödev verip hemen öğretmenler odasına gelin diyordu. Okulumuz Anadolu yakasının en kalabalık okulu idi. 70 öğretmen vardı çok büyük birde öğretmen odamız vardı. Öğretmen odası doldu , öğretmenlerin dörtte üçü bayandı sonra ilköğretim müdürü geldi iri yarı birisiydi. Adı Kahraman Topaloğlu imiş.İlköğretim Müdürü yerine oturdu ve konuşmaya başladı. Arkadaşlar bundan sonra gururla öğretmen olduğumuzu söyleye bileceğiz dedi. Ben hemen elimi kaldırdım beni gördü ve buyur dedi. Efendim bizim bilmediğimiz güzel bir şeylermi oluyor dedim. Tüm öğretmenler eğitim ön lisansın dan geçirilecek dedi. Bende dedim ki : eğitim ön lisansın dan geçirilirsek ne olacak ? Bir derece bir kadame daha alacaksınız bu da maaşınızda 25 tl artıracak. Öğretmenin hangi sorununu çözer bu 25 tl diye söylendim. Ve devam ettim, ben Nevşehir'den yeni tayin oldum İstanbul'a geleli 3 hafta oldu . henüz evimi getirmedim. En ucuz otellerde kalıyorum. En ucuz yerlerde yemek yiyorum ' toplantıdaki öğretmenlerde benim kadar maaş alıyor' bir yandan da ben kiralık ev bakıyorum. Ev sahibi soruyor ne iş yapıyorsunuz diye? Öğretmenim deyince sen buranın kirasını ödeyemezsin kusura bakma evimi sana veremem diyor. Atatürk güzel söylemiş : ' öğretmenler yeni nesil sizin eseriniz olacaktır' diye . biz bu haldeyken bizden ne eser çıkacak. Öğretmen kasabın borcunun ödeyememiş kasabın sokağından geçemiyor. Öbür caddede bakkala borç var , oradan da geçemiyor. Okuma yazma bilmeyen ev sahibinin önünde ceket düğmeliyor, kirayı artırmassın diye. Kısaca öğretmenin kişiliği bozulan bir insan nasıl kişilikli bir nesil yetiştire bilir. Avusturya'da ikinci dünya savaşında Hitler'in gazabına uğramış ülkelerin taşı taş üstünde kalmamış . Hitlerin yenilgisinden sonra , Avusturyaya meclisi toplanmış ne yapacağız her şeyimizi kaybettik demişler. Genç bir millet vekili söz isteyip kürsüye çıkmış. Elimizde çok değerli bir servetimiz var bunu iyi değerlendire bilirsek yeniden güzel bir Avusturya oluruz demiş. Bu varlığımız ise çocuklarımızdır. Olanca güzümüzü eğitime verirsek , yep yeni bir nesil yetiştiririz. O nesilde yeniden Avusturyayı kurar demiş. Doğru bulmuşlar ve öyle yapmışlar. Olanca güçlerini eğitime yatırmışlar. Başkentleri Viyana dünya eğitiminin Kabe'si olmuş . dünyanın en büyük eğitimcileri Viyana'dan çıkmış. Sonrasında da Avusturya halkı mutlu yaşayan ülkelerden birisi olmuş dedim birdim bu arada öğretmen arkadaşlar coşkuyla beni alkışladılar. İlköğretim müdürü de saatine baktı benim bir toplantım daha vardı deyip hemen toplantıdan ayrıldı. Bizlerde yeniden sınıflara gittik. O arada da tenefüs zili çaldı. Öğretmenler geri öğretmen odasına geldiler konuşmamı beğendiklerini söyleyip bana teşekkür ettiler.

Yağmur Olayı

Bir anımı daha anlatacağım. İstanbul'da CHP den büyük şehir belediye başkanı Nurettin Sözen'di . o zamanlarda ortalık çok kurak geçiyordu . bir ara bulutlara yağmur bombası atmak bile gündemdeydi.o yıl belediye seçimleri yenilendi bu kez AK partiden Recep T. Erdoğan büyük şehir belediye başkanı seçildi.

Okulda ders zili çaldı tenefüse çıktık. Öğretmen odasına girdim. 15 in üzerinden bayan 2 tanede erkek öğretmen vardı. Üç bayanda pencerenin önünde durmuş dışarıda yağın yağmuru seyrediyordu. Testiden boşalırcasına yağıyordu. Yağmuru seyreden öğretmenlerden birisi heyecanlı bir sesle : bak bu adamlar seçildi yağmurlar başladı . oradan üç- beş arkadaşta tastikledik.

Ben ayağa kalktım yüksek sesle siz sınıfınızda nasıl coğrafya dersi işliyorsunuz ? iklimleri nasıl anlatıyorsunuz dedim. Ve devam ettim. Yağmurlar herkesin dinine imanına göre mi yağıyor. İçanadolunun yıllık yağış ortalaması 25 cm , doğu Anadolu'nun 20 cm, güney doğu Anadolu'nun 15

cm . Urfada Halil İbrahim Peygamber'in mezarı olmasın a rağmen yağış ortalaması en düşük il. Mekke'de BEytullahın üzerine Medine'de Muhammed'in üzerine yılda 10 cm yağış bile düşmüyor. Ege'nin yıllık yağış ortalaması 80 cm dir . Karadeniz'in yıllık yağış ortalaması 100 cm . Doğu Karadeniz'in yıllık yağış ortalaması ise 2,5 metredir.

Allah 'ın en sevgili kulları Doğu Karadeniz'de mi yaşıyor . o yüzden mi oraya çok yağış oluyor dedim. O zaman Doğu Karadeniz insanlarını Türki'nin her tarafına serpiştirelim yurdumuzun her tarafıda bol bol yağış alsın dedim. Ve sözlerimi bitirdim. Doğru söylüyorsunuz yada yanlış söylüyorsunuz demeden herkes öğretmenler odasından çıkıp sınıfına gitti. Müsbet bilimden uzak , göremiyen bir göz düşünemiyorum . bir kafa ne öğrensın bu kafadan ; çocuklar...

Kıyaslama Yanlışı

Ders arası okul bahçesinde yalnız dolaşıyordum. Bayan öğretmen arkadaşlardan birisi yanıma geldi . İzzet bey size bir şey soracağım benim sınıfımdaki öğrencilerin yarısı çok zayıf , hele 6 tanesi daha çok zayıf , ben ne yapacağım bunlarla dedi. Galiba 2. sınıf okutuyorum demişti.

Dedim ki ; önce okuma yazmalarını iyice pekiştir. Bol okuma yaptır. Birde her gün bir saat ünite ile ilgili bilgiler yazdır. Yazma becerileri de gelişsin. Sayımlarla beraber çarpım tablosunun kavrat seviyelerine uygun problemler çözündür. Onlar gün geçtikçe düzelir. Birde böyle korkulara kapılma dedim. Çocukları birbirleri ile hiç kıyaslama , bir fincan kapasiteli çocuk vardır bir çay bardağı , bir su bardağı kapasiteli çocuk vardır. Ara sırada sürahi kapasiteli çocuk çıkar. Onlarda çok zeki olur . milyonda bir defada kovalık çıkarsa onlarda dahi olur. Dedim. Bir su bardağına bir fincan su koyarsan yarım kalır , sürahilik çocuğa da su bardağı kadar koyarsan ona da yazık etmiş olursunuz.

Nasıl ki fincan , su bardağı, sürahi aynı ölçüde değiller insanlarda öyleler .hiç bir insan bir başka insanla kıyaslanamaz herkesin fiziği ayrı , kimyası ayrı, dünyası ayrı. Milyonlarca insanın parmak izi bir birini tutmuyor. Canlıdan alınan tek bir hücre o canlının bütün özelliklerini taşıyor. Zihinsel olarak bedensel olarak hiç kimse kimseyle kıyaslanamaz . hiç kimse küçük görülemez, aşağılanamaz. İnsan dahi hiç bir canlı kendi kendisini yaratmıyor. Yine insan dahi , hiçbir canlıda beni dünyaya getirin diye bir dilekçe vermiyor, böyle bir dilekçede bulunmuyor. Her canlı yapısı kendi neslini sürdürmesi için donatılmıştır. O güçlü güdüler sayesinde bu üreme işleri de kendiliğinden sürüp gidiyor. Böyle...

Sınıftaki çocukların üçte birisinin geri olduğundan yakınan öğretmen arkadaşlara fincan, sürahi, bardak örneklerini verdikten sonra şunları da söyledim: biz ; Dalton'la , James Valtla , Edisonla , Einstein ile aynı sınıfta öğrenci olsaydık onların yanında ne hale düşerdik. Onların insanlığa sunduğu sayısız icatları var. Onlarda insan bizde insanız. Niye Mimar Sinan gibi Leonardo Da Vinci gibi birçok insanlar çıkmamış. Bizim zeka düzeyimiz çay bardağı kadarken onların zeka düzeyi kapsamlı bir kova büyüklüğündedir dedim.

Sınıflarımızdaki öğrencilerin tamamını okuttuk diyelim, hakim , savcı, doktor, mühendis yaptık diyelim. Su borularını, kanalizasyonu kim yapacak, ayakkabılarımız nereden gelecek , giysilerimizi kim dizecek , fabrikalarımızda kim çalışacak , otobüsleri kim sürecekti , diğer üretimleri kim yapacaktı. Tarım ürünlerini kim yetiştirecekti. İşte ileri çocukların gerisindeki çocuklar bu işleri yapacak dedim. Toplumlarda böyle ayakta duracak dedim. Hocam teşekkür ederim beni aydınlattınız . ve çok rahatlattınız. Bunlar hiç aklıma gelmezdi dedi.

Ayrı bir konuda ; öğretmenlerimizin %90'ı her zaman veliyi suçlar, çocuğunuzu çalıştırmıyorsunuz , çocuğunuz tembel diye. Velinin kendisi bu işi bilse sana niye göndersin. Velilerin %90'nının eğitim düzeyi çocuğa yardımcı olacak durumda değil. Ben öğrencinin dersi konusunda hiç evlerinden beklentim olmadı.

Veli toplantılarımda çocuklarını zamanında yatırın, zamanında kaldırın, güzelce kahvaltısını yaptırın tertemiz olarak zamanında okula getirin . ödevine dersine hiç karışmayın onlar benim işim derim.

Matematikten en çok 5 problem verirdim. Yazılı olarak verdiğim ödevde yarım sayfayı geçmezdi. Öğrencilerimi her konuda sınıfta yetiştirmeye çalışırdım. İlk dört yıl öğretmenliğimde sınıfta 3-4 öğrenci bırakmışımdır. Ondan sonra ki 24 yıl hiç sınıfta öğrenci bırakmadım.

Onlara gerektiği kadar yetiştirdim ve sınıflarını geçirdim. Çocuk öğrenemezse birinci sınıfta bırakılması gerekir. Birinci sınıfta da hiç firem olmadı. Öğrencisi sınıfta bırakmak eğitime karşı ters bir olaydır.

Eğitimi kısaca tanımlayacak olursak : kişinin yapısında , davranışında hal ve hareketlerinde iyiye doğruya güzele götürmektir. Biz öğrenciyi sınıfta bıraktığımız zaman çocuğa baştan babası annesi kızar, bağırır-çağırır, çocuğu aşağılayıcı sözler söylerler. Amcasına dayısına , halasına bak yeğeniniz sınıfta kaldı diye çocuğu geri zekalı olarak ilan ederler. Çünkü ailede çevrede zaten eğitimsizdir, bilinçsizdir. Birde kıyaslama yaparlar; bak karşı apartmanda kapıcının çocuğu pekiyi ile geçmiş . biz bir de okula giderken her gün para verdik. Kapıcının çocuğu hayatında beş kuruş bile para görmemiştir gibi sözlerle çocuğu anasından doğduğuna pişman ettirir.

Bu arada çocukta aşağılık duygusu gelişmeye başlar. İçe dönük öz güveni olmayan çekingen pısırk bir vatandaş ortaya çıkar.

Hani ; eğitim kişinin yapısında davranışında hal ve hareketlerinde iyiye doğru ya güzele götürmekti , ne oldu...

Bir de o sınıfta kalan öğrenci babasına dese ki ; kapıcının çocuğu da öğrenci sende öğrencisin o pekiyi ile geçiyor da sen niye sınıfta kalıyorsun diye kızılıyorsun bana : karşı apartmandaki Ahmet'in babası çocuklarını kaloriferli dairede oturtuyor sen bizi bodrum katta oturtuyorsun. O arabasıyla çocuklarını her hafta pikniğe götürüyor Ahmet'in babası yapıyor da bunları sen niye yapamıyorsun . oda baba sende babasın. Dese acaba babası ne cevap verecek hiç düşündünüz mü ? bunlar derinliğine düşünülmesi gereken konulardır. Bu yüzden eğitim eğitim eğitim diyorum.

Eğitimin Açılımı

Eğitim konusuna Yunus Ermenin bir dördlüğü ile başlamak istiyorum bence okur yazar olmayan Yunus Emre gerçek eğitimi en iyi o tanımlamıştır.

İlim ilim ilmektir,

İlim kendini bilmektir

Sen kendini bilmez isen

Bu nice okumaktır.

Bence eğitim bu dörtlüğün açılımıdır. Bakanlığımızın adı doğru konulmuştur. Milli Öğretim Bakanlığı demiyoruz Milli Eğitim Bakanlığı diyoruz .öğretimse eğitimi gerçekleştirmek için bir araçtır.

Eğitimin amacı toplum bireylerine bulunduğu yeri köyü kasabayı şehri bölgeleri , iklimleri , ürünleri , madenleri,sanayisini, ülkelerin gelir kaynaklarını, toplum yapısını konuştuğu dilini , örflerini, adetlerini, geleneklerini, göreneklerini, yaşam biçimini ve de her konuda akıllı yürüte bilmek. Parçadan bütüne , bütünden parçaya görebilme ine bilme , eşit böle bilme . kısaca kısaca sunusun dediği gibi : kendini bile bilme ; irdeliye3 bilme ve de bağımsız düşünme bilme.

Herkesin de kendisi kadar yaşama hakkı olduğunu sevmeye sevilme hakkı olduğunu bile bilmesi tüm bunlar eğitimin amaçları olmalıdır.

Kendisine yapılmasını istediklerini başkasına yapmasını, kendilerine yapılmasını istemediklerini de başkalarına yapmamayı öğretmek gerçek amaçlarımız olmalıdır.kendisine özgüveni olan yalan söylemeyen , çevresindekileri kırmayan istemeden kırdığı zaman da özür dilemesini bilen başkalarının haklarına saldırmayan en önemlisi de emeğe saygılı olan insanları , hayvanları ve doğayı seven her konuda güzel güvenilir insanlar yetiştirmek ; milli eğitimdeki en büyük ereğimiz olmalıdır.

Eğitim için eğitimci bu işin olmazsa olmazıdır. . İyi bir eğitim iyi bir eğitimcilerle olur.

Muvakkat öğretmen , vekili öğretmen, jet öğretmen yedek subay öğretmen ; öyle bulduğunu rastgele öğretmen yaparsak ortaya böyle rastgele vatandaş çıkar.

Bir işe girememiş , bir baltaya sap olamamış vatandaşlara gel öğretmen ol dersin eğitimde havanı alırsın. Bozuk etin köftesi de bozuk çıkar.

Eğitilemeyen insan da ne kendisine ne ailesine, ne çevresine , ne de vatana millete bir faydası olur.

Nüfus sayımında bir kimlik olarak gözükür. Hesapsız kitapsız yarı aç yarı tok , yarı var – yarı yok öylece yaşar gider.

Eğitimin en büyük kaynakçası görerek, yaparak ,yaşayarak, öğrenmedir.

Eğitim üç ayak üstünde durur.

- 1- Okul , 2- Aile, 3- Çevredir. Bunun birinde bir eksik olursa hemen toparlar. Üstünde olanlarda hemen dökülmeye başlar. Bizde ise eğitimin üç ayağı da bozuk.

Ailelerin büyük çoğunluğu eğitimsiz yada yeterli değil, sokağa çıkan çocuklar da o aileden olacak okula o eğitimsiz ailelerden öğrenciler gidecek dolayısı ile : okulda çevrede o aileden oluşacak.

Ailede şiddet var ise küfür varsa çalma – çırpma varsa , yalan varsa, talan varsa o ailedeki çocuk üç üniversite bitirse de o yine tam eğitilmiş olma. O yine yalan söyler , yine çalar, büyük yerlerin başına geldiği için büyük çalar.

Baba anne çocuklarına evde aman çocuklar yalan söylemeyin Allah sizi öbür dünyada cehenneme atar ateşlerde yakar diye korku verirler . evin telefonu çalar çocuklar telefon açmayı çok severler. Hemen koşar telefonu eline alır oğlum baban evde mi? Baba alacaklısının arayacağını anlar , işaret ederek kısık bir sesle evde yok der. Babası evde olduğu halde evde yok diye çocuğa yalan söyler. Bir daha da çocuk size güvenmez . ve de yalan söylemekte bir sakınca görmez o

korkuttuđunuz cehennemede inanmaz. Öyle cehennem olsa baban bana yalan söylettirmez diye düşünür.

Eğitim için nereden başlamanız gerekir . donanımlı öğretmenler yetiştirilmesi gerekir bunun içinde bütçeden Milli eğitime çok büyük paraların ayrılması yatırım yapılması lazım.

Ben Milli Eğitim Bakanı Olsam

Her ilkokuldaki birinci ve ikinci sınıflardan her öğretmen iki tane kız ve iki tane erkek öğrenci tespit edecek bunların zekaları ölçülecek sağlıklı akıllı ve başarılı çocuklardan ikisi kız ikisi erkek olmak üzere 4 tane çocuk seçilecek ilkokul süresince bunlar gözlemlenecek . bu gözlemler ruhsal dosyalarına işlenecek. İkinci dört yılda da bu çalışmalar devam edecek . yanılma varsa değiştirilecek . sonra bu çocuklar sınavsız öğretmen liselerine alınarak orada yavaş yavaş pedagojik ve psikolojik bilgiler verilecek , lisenin ikinci yılında bunlar yeteneklerine göre bırıanlaştırılacak . öğretmen liselerinin bitiminden sonra bunlar sınavsız olarak eğitim fakültelerine alınacak orayı da bitirdikten sonra :

Devlet diyecek ki : bizin en değerli varlıklarımız çocuklarımızdır. Bizler o çocuklarımızı sizlere emanet edeceğiz onun içinde önce sizleri hiç kimsene muhtaç etmeden iyi yaşatmamız gerekir. Sizin maaşınızı 2,500\$ olacak ev kirası düşünmeyeceksiniz hiç geçim sıkıntınız olmayacak . bol bol okuyup kendinizi sürekli yenileyeceksiniz.

Atatürk'ün dediği gibi 'yeni nesil sizin eseriniz olacaktır.'

Ama sizlere emanet ettiğimiz öğrencileri de gerektiği gibi yetiştirmesenz sizi görevden alışız çünkü denetleneceksiniz . ben bu size verdiğim maaşı hiçbir memuruma vermiyorum diyecek.

Kısa sürede çok güzel eğitilmiş yeni kuşaklar ve de aileleri olacak. Ülkeyi daha güzel geleceklere taşıyacaklardır.

O eğitimin okul ayağı sağlam olunca aile ayağı da sağlam başlayacaktır. Ve de çevre ayağı da güvenilir duruma gelecektir. Eğitimde böylece rayına oturmuş olacaktır. Atatürk'ün dediği gibi ülkemiz o zaman dün yada muasır medeniyet seviyesinde yerini alacaktır. Dilerim bu anlattıklarım da en kısa sürede en kısa zamanda uygulama bulacaktır. Bütün okurlarıma Saygılarımla.

13.07.2015

Neler Nasıl Öğretilmeli

İnsanlara külfet olacak hiçbir fayda sağlamayacak bilgileri öğrencilere vermemek gerekir.

Yaşamamıza çevremize beslenmemize sağlığımıza üst baş ve tertip düzen vücut ve çevre temizliği üzerinde güzel alışkanlıklar kazandırmak eğitimin amaçlarında biri olmalıdır. Her konuda akıl yürütme melikeleirni geliştirmek, ön yargılardan uzak durmak başkalarının fikirlerine saygılı olmalı bunlarda çok önemli hususlar. Ayrıca da yazılı ve sözlü anlatımlarını doğru kullanmada öğrencilere rehber olmamız gerekir. Ana dilini güzel kullanma yetenekleri geliştirmek de ise dilbilgisini dilimizin yapısını çok iyi öğretmemiz öncelikli amaçlarımızdan olmalıdır. Çünkü insanın

kendisini ifade edebilmesi çok önemlidir. İlköğretimden sonra devam etmeyen vatandaşlar toprakla uğraşıp üretim yapar , inşaat yapar, mobilyacılık , ayakkabıcılık, terzilik gibi bir çok meslek dalında çalışırlar. İşlerini başarılı yürütmeleri için dört işlemi ve bunlarla problem çözme yi iyi bilmeleri gerekir. Uzunluk alan ve hacim ölçülerini bunların katların, askatların, uzunlukların, onar onar, alanların yüzer, hacimlerin biner büyüyüp küçüldüğünü birbirlerine çevrilmelerini öğretmemiz gerekiyor. Ayrıca kare dikdörtgen , üçgen, daire ve alanların tam olarak öğretilmesi önemlidir. Yine prizmaların , küplerin, silindirlerin hacim hesaplarını bunların katlarını ve as katlarını biri birine çevrilmelerini bilmeleri de çok önemlidir. Camcı: 20*30 cm camın fiyatını çıkarıp yapamıyor. . biçerci, biçtiği tarlanın alanını hesaplayıp dönümünü bulamıyor. Badanacı duvarın metre karesini bulamıyor. Parkeci ve fayansçı da yaptığı işin alanını bulup metre kare 12 liradan alacağı parayı hesaplayamıyor.

Ne yapacak o , Kadeş Savaşının hangi tarihte kimler tarafından yapıldığını, Kızılırmak'ın uzunluğunun 1151 km olduğunu yada Erciye Dağının , Süphan Dağının yüksekliğinin ne kadar olduğunu . ne yapacak başka ülkelerin şehirlerin yeryüzü şekillerini , göllerini , nehirlerini öğrenmek İnsanlar kişisel ve toplumsal sorunlarını çözmeye ne katkı sağlayacak.

Öğretimin öncelikli ana amaçları : insanların yaşamı boyunca faydalana bileceği yaşantılarına artı değerler katabilecek bilgiler olmalıdır. Yukarıda verdiğimiz örnekler gibi .

Öğrencilere yarın karınlarını nasıl doyuracaklarını , kendilerin e nasıl güzel bir gelecek hazırlamanın yollarını öğretmek. Karşılıklı sevgi saygı kişilik ve özgüven kazandırmak her konuda doğruluğu öğretmektir.

Eğitim hiçbir zaman üzerinde oyun oynanacak bir kurum değildir. Başarılı eğitim ülkelerinin toplumların en büyük ve en kalıcı mutluluğudur.

Tekrar okurlarıma saygılarımla.

15.07.2015